

SYLVESTERAVOND

een tragikomedie van

LODE POOLS

JULLIE WILLEN DIT WERK OPVOEREN?

Hoe geraken jullie aan tekstbrochures?

- Jullie vragen schriftelijk een losbladige tekstbrochure bij:
LODE POOLS, Kerkstraat 21, 3560 Lummen .
- Hiermee kopiëren jullie zelf het gewenste aantal exemplaren.

Of elektronisch

Jullie vragen de tekstbrochure aan op het mailadres
vtadigitaal@gmail.com

TOELATING TOT OPVOERING?

Neem vooraf contact op met de auteur
en met SABAM, Aarlenstraat 75-77, 1040 Brussel.

PERSONAGES :

MIEKE	(35 jaar)
PAUL	(35 jaar)
LYDIA	(32 jaar)
FRANCIS	(35 jaar)
CONCIERGE	(50 jaar)
MAN	(40 jaar)
VROUW	(30 jaar)
CARLA	(40 jaar)
ANDREA	(18 jaar)
ARMAND	(40 jaar)
SIMONNE	(40 jaar)
GERMAIN	(35 jaar)
HILDA	(35 jaar)
GUY	(40 jaar)
MARIJKE	(27 jaar)
JOHAN	(30 jaar)
FONS	(80 jaar)
IRMA	(80 jaar)

Tussen de taferelen door zien wij een groep feestvierders met feestneuzen, maskers, hoedjes, en toeters over de scène trekken. Zij vertolken de feestvierders in de benedenzaal. Ook zij maken er dus iets prettigs van.

HET VERHAAL

In de benedenzaal van een flatgebouw heeft een dansfeest plaats ter gelegenheid van oudejaarsavond. Muziek herinnert ons de ganse avond door aan dit feest.

Tegen de achtergrond hiervan beleven een aantal flatbewoners, die niet aan feesten toe zijn, hun kleine drama's. Hun belevenissen, die op zichzelf een afgerond geheel vormen, lopen door elkaar ter wille van de tijdgebondenheid.

De "kleine drama's" moeten zoveel mogelijk plezierig blijven, ook al is het de bedoeling dat zij de toeschouwers raken.

DE MUZIEK

De muziek heeft een functionele rol in het gebeuren. Zij herinnert ons gans het stuk door aan de feestelijke sfeer van deze oudejaarsavond.

HET DECOR

voor een goed regisseur zijn er hier vele mogelijkheden.

Op grote podia zal hij vooral met licht en rekwisieten werken.

Op kleinere podia kan het geraamte van één appartement voor alle verhaaltjes dienst doen.

E E R S T E T A F E R E E L

—

FRANCOIS 1

(Hoewel er gedekt is voor twee, zit Mieke alleen aan tafel . Meestal praat zij naar de lege stoel.)

MIEKE- Dan doe ik zo mijn best om het jou naar je zin te maken, en jij stuurt je kat! Wat zeg ik? Jij stuurt helemaal niks! Jij laat niet eens iets van je horen! Ik weet het, jij had niet beloofd te komen. Maar als ik mijn eigen vent uitnodig op een lekker oudejaarsavonddineetje, verwacht ik toch dat jij eens even langskomt . Winterjulienne, daar was jij op verzot. Twee, drie keer kon jij bijscheppen. Meestal was jij te lui om een poot uit te steken, maar als het om je maag ging...! Ajuinen kon ik er voor jou ook niet genoeg indoen. Overal moest jij ajuin in hebben, in elke soep, in elke saus, bij elke groente. En ik maar bleten, terwijl ik ze aan het pellen was! Ajuinen gevuld met gehakt vlees! Hoeveel heb ik er zo voor jou gebraden in mijn leven? Jij kon er van eten, dat ze aan je oren uitkwamen . En niet alleen aan je oren!

Als jij dan toch niet komt, schep ik mijzelf nog wat bij. Ik ben weer tegen een lege stoel aan het praten. Een teken, dat er mij weer wat scheelt. Maar ja, als het zo stil is in huis , da's ook niks.

De cd-speler kan ik niet meer opzetten, jij hebt alle cd's mee. Behalve die ene, die ik had toegekregen bij drie bussen "drecht".

De teevee heb jij hier gelaten , hij marcheerde toch niet meer.

Zie eens, wat een overschot ik nu heb! 't Is zonde van die lekkere spruitjes!

(Met haar lepel vist zij er enkele uit de soeppot.)

MIEKE- Voorzichtig, Mieke! Zie dat jij je nieuwe pull en jerok niet bedretst! Dat was ook allemaal voor jou, François: een rokje waar ik mijn gat bijna niet kan in krijgen. Als vrouw kan je soms onnozel zijn. Enfin, bij een volgende gelegenheid kan dit toiletje nog dienen . Misschien dat andere venten er meer oog voor hebben .

François, jij beseft niet, wat jij hier allemaal mist vanavond!

(Zij begint af te ruimen.)

MIEKE- Het overschot is morgen nog goed. Met ze wat op te warmen, ben ik alweer gesteld.

Als jij dan toch niet komt, neem ik jouw soepteljaarook maar mee. Dan hoef ik ze niet af te wassen!

DE ONGENODE GAST 1

(Een knusse , romantisch verlichte zithoek. Een romantische love-song via de cd-speler. Een fles beaujolais , borrelnootjes, **kaas** en zoutjes op het salontafeltje. Ergens horen wij Lydia de love-song meezingen. In de traag opendraaiende haldeur verschijnt Paul. Voorzichtig inspecteert hij de kamer. Hij proeft van de kaas, en gaat er rustig bij zitten. De muziek valt stil. Een stralende Lydia komt uit de keuken, om een andere cd op te leggen. Als zij Paul ziet, schrikt zij zich rot.)

LYDIA• Paul!?!

PAUL• (Vriendelijk) Hallo!

LYDIA- (Erg opgewonden) Wat doe jij hier? Is er iets gebeurd?

(Geamuseerd schenkt Paul zich een glas beaujolais in.)

LYDIA- (Erg opgewonden) Voel jij je niet goed? Ben jij niet van dienst vannacht? Heeft iemand anders je dienst overgenomen?

PAUL• (Vriendelijk) Jij ook een glas?

LYDIA- (Opgewonden) Kan jij niet antwoorden? Heb jij iets aan de hand?

PAUL• (Glimlachend) Waarom zou ik iets aan de hand hebben?

LYDIA• (Opgewonden) Waarom ben jij dan hier?

PAUL- (Glimlachend) Zomaar .

LYDIA- (Opgewonden) Jij moet nu op het industrieterrein op je werk zijn! Als er vanavond of vannacht op de fabriek iets voorvalt, ben jij verantwoordelijk!

PAUL- Voor ik naar hier kwam , heb ik alles nog eens grondig gecontroleerd . Er kan niets gebeuren .

LYDIA• (Opgewonden) De stroom kan uitvallen!

PAUL- A ls de hoofdleiding uitvalt, komen de reserveleidingen automatisch in werking. Daar hoef ik niet bij te staan .

LYDIA• Jij kan onverwacht controle krijgen!

PAUL• Op oudejaarsavond?

LYDIA• (Zenuwachtig) Jij zet je toekomst op het spel!

PAUL- Dag na dag en **vaak** ook 's nachts in mijn eentje in die controlekamer, noem jij dat een toekomst?

- LYDIA- (Opgewonden) Als er iets gebeurt, zit jij voor de rest van je leven in de gevangenis. Zit jij daar liever?
- PAUL- (Vriendelijk) Jij hebt hier al alles klaarstaan voor mijn thuiskomst morgenvroeg. Jij bent er vroeg bij, gaat die kaas niet uitdrogen? Ik wist niet dat jij er zo op gebrand bent, samen met mij nieuwjaar te vieren.
- LYDIA• (Opgewonden) Wat jij nu doet, is onverantwoord, Paul
- PAUL- (Erg plagerig) Van welke tiener heb jij dit rokje geleend? Het moet niet gemakkelijk zijn geweest, om er alles nog in te krijgen . Maar het valt fantastisch mee, moet ik eerlijk bekennen. Als ik niet beter wist, gaf ik je hooguit drie-, vierentwintig jaar!
- LYDIA- (Opgewonden) Hou op met drinken, jij hebt nachtdienst!
- PAUL- Wind je vooral niet op, Lydiake! Zo'n dichtgeknoopte overslagblouse kan openspringen, als jij je dikmaakt.
- LYDIA• Ik bel Bert Alen, dat hij je dienst over neemt!
- PAUL- Jij blijft van de telefoon! (Ietwat plagerig) Of moet jij dringend iemand anders bellen?
- LYDIA- Als jij mij belet te bellen, ga ik zelf tot bij Alen! Ik trek gauw iets bij aan!
- (Lydia verdwijnt in de slaapkamer. Zij trekt de deur achter zich dicht. Paul gaat haar achterna, opent de slaapkamerdeur en blijft dan in de deuropening staan.)
- PAUL- (Geamuseerd) Jij hebt onze slaapkamer zo mooi aangekleed! Een keurig opengeslagen bed. Rode, zijden doekjes over de lampadaires! Roze handdoeken op de nachtkastjes! Hoerenkotachtig schoon!
- (Plots trekt Paul de slaapkamerdeur dicht. Hij sluit ze af. Meteen begint de opgesloten Lydia op de deur te bonzen.)
- LYDIA• (In paniek) Paul! Paul!
- PAUL• Hou je wat in, Lydia!
- LYDIA• (Kwaad) Paul!
- PAUL- (Met binnenpret) Denk aan de rustige oudejaarsavond van onze geburen!
- (Geamuseerd ruilt Paul de beaujolais en de wijnglazen voor een fles Johnnie Walker, een emmertje met ijs en twee whiskyglazen. Hij start een nieuwe love-song. Twee voorzichtige kloppjes op de gangdeur. Een enthousiaste Francis steekt hoopvol zijn hoofd naar binnen. Stralend komt hij de kamer binnen.)

FRANCIS- (Enthousiast) Joehoe?

(Plots ziet Francis Paul. Hij schrikt zich bijna een hartstils tand.)

FRANCIS - O, pardon!

PAUL- (Vriendelijk) Kom erin, vriend!

FRANCIS- (Totaal verbroederd) Ik wist niet... Ik dacht...
Ik heb mij van deur verbroerd .

(Paul belet Francis te vertrekken.)

PAUL- (Erg vriendelijk) Kom erin!

FRANCIS- (Nog lang niet bij zijn positieven) Ik dacht...

PAUL- (Onderbreekt vriendelijk) Mag ik je vest? In hemden•
mouwen is veel gezelliger... Ga toch zitten!

FRANCIS - Eigenlijk...

PAUL- (Onderbreekt vriendelijk) Jij drinkt toch whisky?

FRANCIS- Eigenlijk niet.

PAUL- (Vriendelijk) 't Is maar eens in het jaar oudejaars•
avond ! Of zegt zo'n dag jouniks?

FRANCIS - Dat wel, maar...

(Paul schenkt Francis en zichzelf een whisky in.)

PAUL- Dan ben jij hier aan het juiste adres !

FRANCIS - (Onzeker) Ben jij...?

PAUL- (Valt meteen in) Paul! De man van Lydia! Haar ken
jij toch?

FRANCIS- (Onzeker) Eh... Lydia?... Ja, ja...

PAUL- (Vriendelijk) Hoe heet jij, als ik vragen mag?

FRANCIS- (Erg onwennig) Francis.

(Paul overhandigt Francis een glas whisky. Zelf heft
hij ook het glas.)

PAUL- (Vriendelijk) Op je gezondheid , Francis!

(Aarzelend heft Francis nu ook het glas.)

APPARTEMENT TE HUUR 1

(De conciërge komt de kamer binnen. Zij is een tater, die absoluut niet weet wat zij moet zwijgen. Zij wordt gevolgd door een vrouw en een man, die alle reden hebben om zoveel mogelijk te zwijgen. Het wordt bijna een alleenspraak.)

CONCIERGE- (Opgewekt) Hier zijn we d'r! Kom d'r maar in, madammeke en mijnheer! Kom d'r maar in! Een leeg appartement is natuurlijk geen zucht, je moet de meubels d'r bij denken, niet waar! Jullie hebben waar schijnlijk klassieke meubels? Ouwe eik?

VROUW- ... (Voorzichtig) Wij moeten nog iets gaan kopen.

CONCIERGE- Natuurlijk, als je verhuist, is dit het moment. Of zijn jullie meer voor het moderne?

VROUW- Dat zou wel eens kunnen.

CONCIERGE- Waarom niet? Meegaan met de tijd, hè! Teak en al die andere zaken hebben allang hun degelijkheid bewezen. Hoe is de naam, als ik vragen mag?

(De vrouw kijkt wat onwennig naar de man.)

MAN- Van Brabant.

CONCIERGE- Toch niet van die Van Brabants van de Koning Albertstraat?

MAN- Die ken ik niet.

CONCIERGE- Ik wel! En zelfs heel goed! Voor ik hier conciërge werd, was ik jaren lang kuisvrouw. (Geamuseerd) Ik ben ook klein begonnen. Toen heb ik nog gewerkt bij een tante van die Van Brabants. Maar dat is dus geen familie van jou?

MAN- Neen.

CONCIERGE- (Ietwat geheimzinnig) Onder ons gezegd en gezwegen, interessant volk was 't niet! Te veel chichi, als je 't mij vraagt. Ik moest daar iedere keer mijn schoenen uitdoen, om over de tapijtente lopen. Precies of die d'r van versleten!

(De vrouw struikel t bijna.)

CONCIERGE- (Bezorgd) Och god, madammeke! Zie dat jij niet valt! Met je hoge hakken achter de tapis plain blijven hangen? Dat kan gebeuren. Die losse vloer is de schuld van madam Lemmens, de voorlaatste huurder. Bijna 35 jaar en aan de dop. De hele dag deed zij niks anders dan stofzuigen en meubels verslepen.

Daar is zo'n moderne tapis plain niet meer op voor• zien, niet waar meneer? (Geamuseerd) Jij hebt toch geen kuiscomplex, madammeke?

VROUW- Daar kan ik mijn tijd niet insteken.

CONCIERGE- Maar goed! Da's ook nergens goed voor! Madam Van Schoonbeek hierlangs, die is de godganse dag bezig! Maar ja, haar man is gepensioneerd . (Ietwat flui• sterend) Hij gaat nog iedere dag wat bijverdienen in 't zwart! En zij zit hier dan de ganse dag alleen hun twee dochters zijn getrouwd . Die man was zijn leven lang bediende op het Ministerie, en nu gaat hij overal de hof doen. Da's curieus, hè! En niet dat ze 't vandoen hebben! Ik weet heel zeker, dat zij op drie verschillende banken een spaarboekje hebben. En hun twee dochters hebben hun eigen d'r warm ingedraaid! De oudste is getrouwd met de baas van een heel chic hotel aan de kanten van Mechelen. En de jongste heeft een aannemer van gevelrestaura• ties getroffen . Ja, die komen geen van tweeën nog iets te kort. Van Schoonbeek zelf is nochtans niet te spreken over zijn schoonzoo ns . Hij had precies nog meer verwacht! Dat is zo , als je je hele leven op het Ministerie hebt gezeten. Dan denk je, dat je de hele wereld aan je gat hebt hangen! Maar anders rustige mensen, en goeie geburen.

VROUW- Hier staat precies een plasje water .

CONCIERGE- Dat klopt! Da's de radiator die wat drupt. Hier vlak bij de knop is hij wat geroes t. Zie jij't? Da's niet erg, met wat kleine onkosten is dat ver hol pen . Voor• lopig kan je d ' r een emmerke onderzetten.

MAN- (Wat ongeduldig) Kunnen wij de andere plaatsen ook eens zien?

.., CONCIERGE- Natuurlijk, meneer Van Braba nt. Maar eerst moet ik jullie nog iets vragen. Beesten hebben jullie toch niet?

VROUW- Neen, neen.

CONCIERGE- Geen honden, katten of kanarievogelkes? Die zljn hier niet toegelaten! Een goudviske natuurlijk wel, maar voor de rest... D'r is hier ooit ene geweest, die wou per se een aap meebrengen! Hij zou die in een kooi op het balkon hangen! Dat kennen wij! In de zomer als je eens een raam of een balkondeur wilt o• penzetten , dan hangt dat beest daar te stinken! En eens dat het buiten wat frisser wordt, halen zij die vuiligheid toch naar binnen! Dan stinkt het helege• bouw d'rnaar! Overtijd hoorde ik zelfs, dat de ex• vriend van Brigitta Callens een wurgslang in huis heeft! Niet met mij, goed weten!

(De man wordt ongeduldig . Hij wil een deur voorzich• tig opendoen , maar heeft de klink in de hand.)

MAN- Dedju!

CONCIERGE- Ja, meneer Van Brabant, met die klink van de slaapkamerdeur moet je voorzichtig zijn. Die is wat doorgesleten, het nagelke blijft er niet meer in. (Minimaliserend) Met er een nieuwe klink in te laten zetten, zijnjullie weeral gesteld . Dat is zo met huurders, die zijn niet voorzichtig! 't Is toch niet van hen!

MAN- (Erg ongeduldig) Gaan wij nu verder?

CONCIERGE- (Rustig) Ja. (Plots) O ja, voor ik het vergeet: kinderen hebben jullie toch niet?

VROUW- Neen, neen.

CONCIERGE- Maar goed! D'r is hier maar één slaapkamer. Ja, kinderen de dag van vandaag! 't Is ook niet meer dat! Als je vroeger kinderen had, was dat een geruststelling en een steun voor je oude dag. Maar tegenwoordig! Voor hun achttiende zijn zij al de deur uit. Je weet niet eens, of je ze nog ooit terugziet!

VROUW- Er zijn uitzonderingen.

CONCIERGE- Zeker, madammeke! Dat hoor jij mij niet afstrijden! Maar als je de gazetten eens openslaat!

MAN- (Minachtend) De gazetten!

CONCIERGE- (Doordravend) "Jongen van 18 doodt ouders en grootouders met jachtgeweer!", "Meisje van 16 spoorloos!" Hier wat verderop in de straat woont er een bloemist J jullie hebben dat misschien gezien? Zijn dochter van 17 is d'r vandoor met een Marokkaan! Waarschijnlijk mee naar Noord-Afrika! Over een paar jaar zie ik die hier terugkomen, vol armoede en met een hoop donkere kinderen! Zoiets moesten wij in onze tijd toch niet proberen, hè madammeke!

MAN- (Opgewonden) Gaan wij nu eindelijk verder?

CONCIERGE- (Vriendelijk) Meneer is misschien gepresseerd? Jullie moeten hier beneden misschien nog naar het bal?

ZWIJGEN 1

(Andrea beluistert muziek, er wordt op de haldeur ge•
klopt. Wat verrast gaat zij opendoen. In de deuropening
staat Carla met een ruikertje rozen. Vlug wil Andrea de
deur weer dichtdoen, maar Carla heeft haar voet ertussen.
Andrea neemt zover mogelijk afs tand.)

CARLA- (Vlug) Andrea, laat mij erin! Ik blijf maar heel even.
Ik ben dadelijk weg!

(Carla komt naar binnen. Voorlopig blijft zij in de
buurt van de deur.)

CARLA- Gelukkige verj aardag. Ik heb een cadeautje voor je mee•
gebracht. Ik wist niet goed wat. Met rozen misdoe je
nooit.

(Andrea beziet haar niet.)

CARLA- Andrea, ik kom met de beste bedoe lingen. Doe mij een
plezier, en neem ze aan... Ik zal ze hier op het tafel•
tje leggen , dan kunnen wij ze dadelijk samen uitpakken
en in een vaas zetten... Ik had no g eens gedacht, mijn
bezoek vooraf aan te kondigen. Maar ik vreesde, dat jij
mij dan niet zou binnenlaten. Ik moest jou absoluut nog
eens zien. Jij bent groot geworden, een echte vrouw. Jij
bent nu al achttien... **Mag ik** mijn jas even uitdoen? Dat
is wat gezelliger .

(Omdat Andrea niet reageert, ontdoet Carla zich van
haar jas. Zij hangt die over een stoel.)

CARLA- Willen wij er even bij gaan zitten? Dat praat gemakke•
lijker... Andrea, waarom zeg jij nie ts? Ik ben toch je
ma. Ik weet het, de omstandigheden waarin wij mekaarheb•
ben verlaten, waren alles behalve. Maar dit is toch
geen reden, om mij nu niet eens een goedendag te zeggen.
Ik heb allang s pij t, over hetgeen er toen is gebeurd.
Hoe is het met pa? Heeft hij het nog altijd zo druk? Jij
moet hem maar wat in het oog houden, en hem op tijd en
stond wat goede raad geven . Van jou neemt hij wat aan...
Krijg jij je tijd om, hier zo helemaal alleen?

(Carla gaat tot bij een vaas met rozen.)

CARLA- Mooi, deze rozen! Die heb jij ongetwijfeld van pagekre•
gen. Hierbij vergeleken vallen de mijne maar povertjes
uit.

(Zij ziet een kaartje hangen, en leest het .)

CARLA- "Hartelijke gelukwensen aan mlJn lieve Andrea. Pa!" Ik
durf wedden, dat hij het bij dit ene geschenk niet heeft
gelaten. Hiervoor ken ik hem te goed... Je haar valt echt
mooi. Ik heb het mijne vanmorgen ook laten doen, om een
goede indruk te maken op mijn dochter. Ik ben echt blij,

je nog eens te zien... Andrea, wees niet koppig voor die korte tijd dat ik hier ben. Ik weet het, wat er gebeurd is, heeft je geschokt... met reden. Maar er zijn al twee jaar overheen gegaan. Kom hier zitten, en zeg iets tegen mij.

(Carla gaat nu zelf tot bij Andrea.)

CARLA- Andrea?

(Meteen neemt Andrea afstand.)

CARLA- Vorig jaar al was ik van plan je een cadeautje te brengen. Op het laatste ogenblik ben ik toen van gedachte veranderd, omdat jij nog bij pa woonde. Ik was bang, jouw verjaardag te bederven. Achteraf had ik er heel veel spijt over. Nu ik vernam dat jij alleen bent gaan wonen, heb ik mij geen seconde meer bedacht. Ik moest je zien, ik wou je spreken. Ik weet dat jij verstandig bent en dat jij met mij zal praten. Ik mis jou en pa heel erg. Het is verschrikkelijk, dag in dag uit alleen te zitten, en met mijn gedachten voortdurend bij jullie te zijn. Mij af te vragen, hoe het met jullie is gesteld, en er geen antwoord op te weten... Doe mij een plezier, en kom hier even zitten.

(Andrea beweegt niet.)

DE SUPPORTER 1

(Wat onzeker komt Armand de kamer binnen, hij ziet er alles behalve fris uit. Hij draagt een supportersvlag, een sjaal en een alpinomuts, allemaal in rood en wit. Simonne zit hem op te wachten. Even een wat gespannen stilte.)

ARMAND- Meer dan twee miljoen euro hebben ze betaald voor die Zweed! Geen halve cent is hij waard! Geef/ mij die kansen, en wij verliezen niet. Geen vijf meter staat hij van een lege goal, en hij sjot in de grond! Hij heeft er zijn enkel nog mee verstuikt!

(Simonne blijft Armand bezien . Deze voelt zich niet op zijn gemak.)

SIMONNE- (Zo neutraal mogelijk) Ben jij al thuis?

ARMAND- (Ietwat komisch) Ja.

SIMONNE- Waren er weer extra-times lijk in de week?

ARMAND - (Probeert wat komisch over te komen) Ja, en daarna penaltys. 't Heeft lang geduurd, voor één van de twee er een binnenkreeg.

SIMONNE- Ik kan er niet om lachen!

ARMAND- Onderweg ben ik nog ergens moeten binnenspringen voor de regen.

SIMONNE- Waar?

ARMAND- Simonne , dat raad je nooit!

SIMONNE- Daar ga ik ook geen moeite voor doen .

ARMAND- In "'De Kromme Toog"! Ik was er nog nooit geweest!

SIMONNE- Deze keer moest jij er ook niet zijn!

ARMAND - Eerst meende ik nog binnen te gaan in "De Eglantier'", maar ik geraakte er niet binnen. Het stak er zo vol als een pensketel! Met die regen!

SIMONNE- Die match was toch gisterenmiddag?

ARMAND- (Met een onwennig lachje) Ja, om drie uur.

SIMONNE- Wij zijn nu dertig uur verder!

ARMAND - Ongeveer .

SIMONNE- Dan ga jij nogal lang van aan het voetbalstadion tot hier! Of heb jij het op je gemak gedaan?

ARMAND- (Ietwat komisch) Jij moet dat niet onderschatten .•. te voet... en met die regen! Jij had eens moeten zien, wat een volk er op straat loopt.

SIMONNE- (Wat schamper) Allemaal nog van gisterennamiddag?

ARMAND- (Lichtjes komisch) Dat weet ik niet, dat kon ik er niet aan zien.

SIMONNE- Hadden ze dan geen vlag bij, lijkt jij?

ARMAND- Je bent supporter, of je bent het niet!

SIMONNE- Met wie ben jij zolang op stap geweest?

ARMAND- (Probeert wat tijd te winnen) Ik?

SIMONNE- Over wie hebben wij het anders?

ARMAND- Met Jeanke Geyskens en René Jacobs .

SIMONNE- René Jacobs?

ARMAND- Ja, dat is een plezante! Met die kom je altijd voor verrassingen te staan!

SIMONNE- (Wat ironisch) Dat klopt ! René heeft deze morgen vroeg al gebeld , om te vragen of jij misschien wist, waar hij gisteravond zijn paraplu heeft laten liggen. Een heel grote, met witte en rode vlakken. René was al thuis van gisterenavond .

ARMAND- (Zo onschuldig mogelijk) De paraplu van René?

SIMONNE- En wat Jeanke Geyskens betreft, die is ook al thuis van gisterenavond! Die herinnerde zich ook niet veel meer van die paraplu!

ARMAND- Die twee hebben mij ferm in de steek gelaten in "De Kromme Toog"!

SIMONNE- Jij had met hen kunnen meekomen naar huis!

ARMAND- Mijn pint was nog niet leeg!

SIMONNE- (Wat schamper) Was die dan groter dan die van de anderen? Of kon jij voor één keer hun tempo niet volgen?

ARMAND- Maar goed, dat ik daar Gerard Saenen ben tegengekomen! (Wat komisch) Die heeft toch ook niet gebeld voor die paraplu?

SIMONNE- Hoe lang hebben jullie daar nog gezeten?

ARMAND- Waar?

SIMONNE- In "De Kromme Toog" •• gisteravond?

ARMAND- (Nadenkend) Gisterenavond?

SIMONNE- (Nogal ironisch) Het was toen 30 december!

ARMAND- Ah!... De hele nacht, tot ze sloten! Ik heb de lichten in het café nog helpen uitdoen!

SIMONNE- Dat heeft geduurd tot nu? Vond jij de schakelaar niet?

ARMAND- Gerard zou mij naar huis brengen. Ik ben in zijn mercedes gestapt. Maar onderweg moet hij ergens een verkeerde straat zijn ingereken.

SIMONNE- Naar waar?

ARMAND- Laat mij nu eens even nadenken, Simonne. Want met al die rotondes! Tegenwoordig draai je meer, dan dat je nog rechtdoor rijdt.

GERMAIN 1

(Germain heeft net voldaan een een natuurlijke behoefte.)

GER MAIN- Opgeruimd staat netjes!

(Meteen spoelt hij enthousiast de wc door. Even gaat hij zijn handen wassen.)

GERM AI N- En nu als de bliksem naar Imelda! En naar de 24 op 24!
(Geamuseerd) Onze Micheline maak ik ook wijs wat ik wil!

(Nog even schikt hij enthousias t zijn haar voor de s piegel.)

GERMAI N- (Enthousiast) Let's go!

(Resoluut stapt hij naar de bad kamer deur . Hij wil die openen , maar heeft de klink in de ha nd.)

GERMAIN- Verdomme!

(Even beziet hij de klink, dan zoekt hij op de vloer . Hij raapt het nageltje op.)

GERMAIN- Ah , hier!

(Voorzichtig probeert hij de klink weer in mekaar te krijgen. Aan de andere kant van de deur valt de andere helft van de klink naar beneden .)

GERMAI N- Miljaar!

(De halve klink houdt hij bij de de ur.)

GERMAIN- Dedju toch! De verkeerde kant! Deze helft gaat niet in het slot! Had ik die ook eerder gerepareerd! Onze Micheline heeft het mlJ zo dikwijls gecommandeerd! Ik ben al over tijd. Imelda krijgt het weer op de heupen!

(Hij blijft aan het slot prutsen .)

GERMAIN- Dat zoiets mij altijd moet overkomen!... en op een moment als di t!... Dat lukt natuurlijk nooit!

(Hij zet zijn schouder tegen de deur.)

GERMAI N- Potdicht! Hoe kan het anders? Misschien eens met iets anders proberen!

(Even zoekt hij rond.)

GERMAI N- Met wat? Misschien eens met mijn vinger proberen! Je weet maar nooit, hoe Germain een haas vangt! Au, ver - dju!

(Germain heeft zijn vinger bez eerd .)

GERMAIN- Seffens gaat hij nog bloeden! En smerig is zo'n slot ook genoeg! Dat Micheline ook niet thuis kan blijven, tot ik klaar ben! Niks zit zij met mij in! Als zij haar pleziertjes maar heeft! (Eerlijk nu) Eigenlijk heb ik gewacht om mij klaar te maken, tot zij de deur uit was.

(Plots begint hij wat paniekerig op de deur te bonzen.)

GERMAIN- Micheline! Ben jij d'r nog? Micheline?... Micheline? Ben jij er nog? Ik zit hier opgesloten in het toilet! .•. Als zij aan die flierefluiter van een Vermeulen denkt, is er natuur lijk geen houden meer aan. Dan loopt zij de benen van onder haar gat! Waarom is zij eigenlijk met mij getrouwd?... Imelda gaat lastig zijn. Zij was al niet meer aan te spreken, omdat ik haar vorige maandag niet was komen oppi kken. Alsof zijzelf nooit iets vergeet!

(Weer begint hij op de deur te bonzen.)

GERMAIN- Micheline? Mic heline, hoor jij niet?

(Ergens in huis begint er een telefoon te rinkelen.)

GERMAIN- Verdomme! Dat is Imelda! Die kookt nu zeker over, nu ik er weer niet ben! Ik moet hier uit! Door het raam naar beneden springen is ook niks! Wij zitten hier acht hoog... Dat raampje zit ten andere al maanden vast. Ik had allang een schrijnwerker moeten vragen.

(De telefoon rinkelt opnieuw .)

GERMAIN- (Lastig) Ja, ja, Irnelda! Schei maar uit met bellen! Ik heb je wel gehoord!

T W E E D E T A F E R E E L

MIEKE- Eerst had ik nog eens gedacht, stoofcarbonades te maken ... speciaal voor jou! Maar goed, dat ik het niet heb gedaan! Jij was er nochtans op verzot! Vooral als "ik" ze had klaargemaakt, met veel ajuin en straffe mosterd-saus.

(Zij zet een bord voor zich op tafel.)

MIEKE- Hors-d' oeuvre! Om meteen het water in de mond te krijgen! Een schelleke gekookte hesp, een rolleke kalfs, leverpastei, een gevuld eitje, zalm, garnaltjes, haringfilets, sla, komkommers, tomaat, patatjes... en ajuintjes! Prins Laurent en zijn Claire eten niet beter vanavond!

"Koude schotel" noemen sommigen di t. Precies of je geen tijd hebt gemaakt, om ze wat op te warmen!

Als jij nog een beetje hart voor mij had, François, was jij vanavond even langsgekomen. Het zou heel veel hebben goedgemaakt. Jij wist, dat ik voor jou mijn best ging doen! Maar jij hebt je niet laten zien!

Misschien ben ik indertijd wat rap geweest, om je aan de deur te zetten. Maar jij had het er ook naar gemaakt. De maat was vol! Overvol! Ten andere, wat ik toen heb gedaan, was de normaalste zaak van de wereld. Ik zou ze geen eten willen geven, de vrouwen die met alle plezier hun man aan de deur willen zetten! Ja, mannen! Een uitvinding waarvoor ze voor mijn part geen brevet hoeven uit te reiken.

"Smakelijk," meende ik te zeggen. Maar jouw teljaar heb ik in de frigo gezet, voor het geval jij vanavond toch nog tot inkeer zou komen. Eigenlijk was het te gek, ook voor jou iets klaar te maken. Maar als je zelf een hart hebt, denk je dat iedereen er een heeft.

(Zij schenkt in.)

MIEKE- Rosé d' Anjou! Met jou erbij krijg ik die gemakkelijk leeg, dacht ik. Nu zal ik mij lichtjes moeten forceren! En zeggen, dat ik nog een fles rode wijn heb klaarstaan! De afwezigen hebben ongelijk, François! Meer kan ik er niet van zeggen!
Gezondheid!

DE ONGENODE GAST 2

PAUL- Vooruit, Francis! Drink eens leeg!

FRANCIS- Ik heb genoeg.

PAUL- (Vriendelijk) Eentje nog! Wij krijgen hier al zo zelden iemand over de vloer .

FRANCIS- Whisky ben ik niet gewoon.

PAUL- Een kerel als jij!

(Terwijl Francis aarzelend drinkt, kapt Paul de inhoud van zijn eigen glas grotendeels in een vaas met bloemen.)

PAUL- (Aanmoedigend) Dat loopt al veel beter.

(Meteen schenkt Paul het glas van Francis weer helemaal vol . Francis wil duidelijk protesten , maar krijgt hiertoe niet de kans. Paul giet pro forma zichzelf wat bij.)

PAUL- (Enthousiast) Gezondheid!

FRANCIS - (Erg tegen zijn zin) Gezondheid.

PAUL- Jij was dus toevallig in de buurt?

FRANCIS- Ja.

PAUL- En een collega van mijn vrouw?

FRANCIS- Ja.

PAUL- En jij dacht: "Ik ga die eenzame Lydia even een goeden-dag zeggen?"

FRANCIS- Inderdaad .

PAUL- Dat is erg collegiaal van je. Op het werk hebben jullie hiervoor waarschijnlijk geen tijd?

FRANCIS- Wij zitten daar wel schuin tegenover mekaar in hetzelfde bureau, maar...

PAUL- (Onderbreekt vriendelijk) Jullie moeten daar je hoofd bij het werk houden?

FRANCIS- Zo is het.

PAUL- (Enthousiast) Maar drink toch eens!

FRANCIS - (Protesterend) Ja, maar...

PAUL- (Enthousiast) Als jij vergeet te drinken, kan ik

niet bijschenken.

(Francis drinkt erg tegen zijn zin. Meteen schenkt Paul al bij.)

PAUL- Gelukkig had jij Lydia haar adres op zak.

FRANCIS- Van alle leden van onze administratie heb ik het persoonlijk adres .

PAUL- (Onschuldig) En jij hebt dat altijd op zak?

FRANCIS- De meeste adressen ken ik vanbuiten.

PAUL- (Onschuldig) Dat is erg praktisch! Als jij dan lijkt nu "toevallig" eens in de buurt bent, kan jij altijd eens binnenwippen.

FRANCIS- Inderdaad .

PAUL- (Onschuldig) Breng jij je collega's één na één een bezoek?

FRANCIS- (Ietwat overdreven) Neen, neen!

PAUL- (Onschuldig) "Toevallig" is onze Lydia de gelukkige?

FRANCIS- (Meteen onnozel lachje) Zover wonen wij nu ook niet van mekaar.

PAUL- Jij bent precies wat zenuwachtig, scheelt er iets?

FRANCIS- Niet dat ik weet.

PAUL- (Vriendelijk) Drink eens, dan gaat dat over.

FRANCIS- Ja, maar...

PAUL- Ik schenk mijzelf ook weer bij, en jij mag niet ten achter blijven! Kom!

(Francis drinkt, en houdt duidelijk tegen zijn zin het glas weer bij. Paul schenkt de glazen weer vol .)

PAUL- (Heft meteen het glas) Gezondheid!

FRANCIS- (Erg onwennig) Gezondheid!

(Terwijl Francis van zijn whisky nipt, giet Paul de inhoud van zijn eigen glas in de vaas.)

PAUL- Wat zijn jouw plannen voor vanavond?

FRANCIS- Eigenlijk heb ik er nog geen .

PAUL- (Vriendelijk) Jij bent nog een beetje op zoek?

FRANCIS- Ja.

PAUL- Oudejaarsavond zegt jou niet zoveel?

FRANCIS- (Zonder veel overtuiging) Toch wel.

PAUL- (Enthousiast) Waarom blijf jij hier dan niet een avondje wat gezellig keuvelen? Zelf moet ik dadelijk wel weg, de plicht roept. Maar onze Lydia kan je gezelschap houden! Ik durf wedden, dat zij je aanwezigheid erg op prijs zal stellen. Zonder jou zit zij hier de hele tijd moederziel alleen.

FRANCIS- Ja, maar...

PAUL- (Onderbreekt) Drink eens!
(Francis nipt van zijn glas.)

PAUL- Onze Lydia staat jou toch aan?

FRANCIS- (Ietwat onnozel lachend) Dat well

PAUL- (Geamuseerd) Voor haar leeftijd kan zij nog best mee.

FRANCIS- (Nogal enthousiast) Dat weet ik!

PAUL- Wel dan?... Jij aarzelt. Jij bent misschien getrouwd?

FRANCIS- Dat niet, maar...

PAUL- (Onderbreekt vriendelijk) Lydia is getrouwd? Dat maakt toch helemaal niets uit! Denk jij nu echt, dat ik zo preuts en achterdochtig ben? Wij leven toch in de eenentwintigste eeuw! En daarbij, ik ken onze Lydia. In haar heb ik het volste vertrouwen .. Maar drink toch eens leeg!

FRANCIS- Ik heb meer dan genoeg!

PAUL- Smaakt hij niet?

FRANCIS- Jawel, maar...

PAUL- (Onderbreekt) Gelukkig! Onze Lydia heeft hem gekocht. Haar kan jij toch geen affront aandoen! Kom, drink nog eens leeg!

(Duidelijk met tegenzin drinkt Francis zijn glas verder leeg.)

PAUL- Voor die keer, dat jij hier eens komt!

(Paul schenkt bij.)

FRANCIS- Niet zo vol!

PAUL- Eigenlijk ben jij een gelukzak! Dag in dag uit op een mooie, jonge vrouw mogen zitten kijken!

(Francis lacht wat schaapachtig.)

PAUL- Zelf zit ik dag na dag te staren naar een enorm scha-

kelbord met allemaal knopjes. (Geamuseerd) Maar jij ziet andere knopjes!

FRANCIS- (Lacht weer wat schaapachtig) Je moet wat geluk hebben in het leven!

PAUL- Dat zeg ik ook! (Enthousiast) Gezondheid !

FRANCIS- (Terwijl hij zijn whisky met rare ogen bekijkt) Gezondheid!

PAUL- (Blijkbaar onschuldig) Wat ik niet begrijp, Francis , is dat jij hier zo gemakkelijk je weg vindt in deze enorme blokkendoos. Jij belt niet eens aan, vindt zomaar het juiste appartement, en bent al binnen voor er iemand de kans krijgt om open te maken.

FRANCIS - (Meteen fletse glimlach) Moeilijk is dat toch niet. 3 B 4! Derde verdieping, blok B, deur 4!

PAUL- Op onze deur hangt er al jaren geen nummer meer.

FRANCIS- ... Ik kan toch nog tot drie tellen! (Terwijl hij met grote ogen zijn whisky beziet) Voorlopig toch nog!

PAUL- Wat denk jij van mijn voorstel?

FRANCIS- (De invloed van de whisky wordt steeds duidelijker.) Welk voorstel?

PAUL- (Vriendelijk) Dat jij hier vanavond mijn eenzame vrouwtje gezelschap houdt?

FRANCIS- (Wat komisch) Jouw voorstel staat mij wel aan. En tijd heb ik wel.

PAUL- (Vriendelijk) En goesting?

FRANCIS- (Geamuseerd) Die is er ook!

PAUL- Dan is alles in orde! (Enthousiast) Drink eens leeg!

APPARTEMENT TE HUUR 2

CONCIERGE- En da's hier de keuken! Voilà! Toch ruim genoeg, hè madammeke!

MAN- Het stinkt hier!

VROUW- Precies een visgeur!

CONCIERGE - Daar moeten jullie je niet te veel van aantrekken. Die komt van hier beneden. Door die luchtgaten trekt hij door het hele gebouw. Maar straks is dat vergeten. Ja, madam Devos hier beneden heeft het niet al te breed. Haar man is aan de dop, en zijzelf is nooit gaan werken. Als je dan nog drie schoolgaande gasten hebt, ben je blij als je ze al eens met een boeksharingske kunt content stellen. Mijnheer Haesevoets hier vlak onder, heeft al verscheidene keren gereclameerd op die geur. Maar ja, die weet op alles iets, dat gaan jullie nog ondervinden. Toen "zijn" bad een hele nacht had overgelopen en zijn benedenbuur met een nat plafond en natte binnenmuren zat, moest die zijn mond houden. Dat was een accidenteke, dat kon iedereen overkomen! Ja, meneer Haesevoets! Als hij jullie ooit ambeteert, komen jullie maar naar mij. Jullie weten mij wonen... Als ik vragen mag, madammeke, kook jij veel zelf?

(De vrouw beziet de man wat onwennig.)

VROUW- Af en toe eens.

CONCIERGE- Jij hebt groot gelijk! D'r gaat nog altijd niks boven je eigen keuken. Hotels en restaurants, allemaal schoon op het oog. Maar wat zij allemaal in hun eten hebben gesmodderd, weten zij alleen! Een bal gehakt, moest daar eens kunnen uitkruipen wat er allemaal in zit, wij zouden nogal eens ogen opentrekken!

(Onbedacht prutst de man aan een keukenkastdeurtje.)

CONCIERGE- (Vlug) Afblijven, meneer! Dat deurtje hangt los! Waarschijnlijk een paar vijsjes uitgevallen. (Minimaliserend) Voor een appel en een ei herstellen ze je dat wel. Ja, de man die hier het laatst heeft gewoond! Zijn handen stonden zo!... voor het werk! (Met nadruk) Niet voor de rest, hè meneer! Daar kan ik van meeklappen! Met mij heeft hij het ook eens willen proberen!

(De man geeft duidelijk uiting aan zijn ergernis.)

CONCIERGE- Als ik vragen mag, meneer, wat doe jij voor de kost?

MAN - (Ietwat schamper) Interesseert jou dat?

CONCIERGE- Toch een beetje.

MAN- (Wat opgewonden) Zaakvoerder J

CONCIERGE- Een interessante job. Proper werk, een grote verantwoordelijkheid, en altijd onder de mense n... (Zij wees blijkbaar nog niet genoeg.) Welke zaak, als ik vragen mag?

MAN- Zijn dat jouw zaken?

CONCIERGE- Eigenlijk niet. (Wat geamuseerd) Als jij ka pi taa l vandoen hebt , kan jij bij mij toch niet terecht. Ik heb maar één spa arboe kske... vroeger bij de ASLK en nu bij Fortis . Ik heb alleen n maar wat vastgezet voor mijn ouwe dag... Werk jij ook, madammeke?

VROUW- (Onwennig) Ja ,... ik ben secretaresse.

CONCIERGE- (Nieuwsgierig) Toch niet op de zaak van meneer?

VROUW- (Onwennig) ...Ja.

CONCIERGE- (Geamuseerd) Waar werken niet allemaal goed voor is! Allang getrouwd?

MAN- (Wat uitvliegend) Wil jij je eens met je eigen zaken bemoeien?

(De conciërge begint aan het "koppel " te twijfelen . Zij laat dit niet al te duidelijk merken.)

CONCIERGE- O ja, madammeke, dit mag ik niet vergeten te zeggen! Die dampkap hier zuigt niet mee r. Ronken nog wel, maar zuigen niet meer . Daar moeten jullie eens efkens naar laten kijken. Waarschijnlijk verstopt van al het vet! Die madam die hier het laatst heeft ge woond...!

VROUW- (Erg ongemakkelijk) Ik krijg het hier wat benauwd.

CONCIERGE- Dat is maar een gedachte van jou, madammeke.

MAN- (Overtuigd) Het is hier inderdaad benauwd!

CONCIERGE- Nu ja, deze radiator valt nooit meer af, d'r mankeert waarschijnlijk iets aan de thermostaat . Maar als je toch die dampkap laat nakijken, kan dit in één moeite mee door gaan.

MAN- De huurprijs?

CONCIERGE- Vermits jullie met zljn tweeën verdie nen, is dit zeker geen probleem . Hoeveel betalen jullie nu?

(De vrouw kijkt erg onwennig . De man helpt haar uit de problemen .)

MAN- (Opgewonden) Wat heb jij hiermee te maken?

CONCIERGE- Eigenlijk niks. (Onschuldig) Ik wou alleen maar effen vergelijken.

MAN- (Ander onderwerp) Dat geronk, wat is dat?

CONCIERGE- Ah! Dat is de dampkap van het appartement hierlangs. Da's wel een sterke dampkap, hè. Die van jullie ronkt even sterk, alleen dat ze niet meer zuigt... Van jullie geburen hiernevens gaan jullie niet veel last hebben. Een schooljuffrouw van 32 met een kleine van 6. Heel rustige mensen. En bezoek komt er ook niet veel. Alleen haar ex-man die af en toe zijn kleine komt bezoeken, haar vaste vriend die iedere nacht bij haar komt slapen, en een collega van haar die haar overdag geregeld komt gezelschap houden. Maar alle drie heel rustige, deftige mensen. Ja, haar "huwelijk" is "op de klippen gelopen", lijk ze dat zeggen! Haar man kwam een andere tegen, kreeg daar ineens meer goesting voor, en is het dan maar afgestapt. Zij heeft nog geprobeerd hem thuis te houden, maar niks. Enfin, hij heeft nu wat hij wil, en haar zie ik ook nooit alleen. Wij gaan d'r dus geen drama van maken. Het enige wat ik in heel deze affaire niet begijp is, dat haar man een schooljuffrouw de bons geeft voor een die frisco verkoopt in het zwemdok. Da's toch een heel verschil, hè. En als er aan zijn vrouw nu iets ma nkeerde. Maar neen! Lijk die kom je d'r niet iedere dag een tegen op straat. Een pront madammeke met alles d'rop en d'raan, lijk ze dat zeggen! En hun kleine, een heel braaf manneke, en vriendelijk! Enfin, de wereld zit raar in mekaar de dag van vandaag! En nu gaan wij naar de badkamer.

ZWIJGEN 2

(Wat opgewonden zit Andrea in "Humo" te bladeren.)

CARLA- Jij bent nu achttien, jij bent geen kind meer. Jij moet nu toch begrijpen, dat wij af en toe dingen doen, waar wij zelf niet helemaal achter staan. Dingen die ons door de omstandigheden worden opgedrongen. Kunnen die dan niet worden vergeten, of ten minste vergeven? (Zacht) Andrea?

(Andrea blijft maar door bladeren.)

CARLA- "Humo" is waarschijnlijk interessanter dan het gezeur van je ma? (Erg ontgoocheld) Ik praat hier precies tegen een dove. De laatste achttien jaar heb ik nogal een leven gehad! Ik hoop voor jou, dat jij het beter treft. Als je pa nog iets genegenheid of respect voor mij had getoond, was er nooit iets aan de hand geweest. Maar zelfs dat was te veel van hem ge vraad. In jouw aanwezigheid deed hij of er niets aan de hand was. Maar als jij er niet was, sprak hij geen woord tegen mij. Voor hem bestond ik niet meer, ik kon verrekken! Wat er nadien is gebeurd, heb ik niet gezocht. Als ik schuld heb, ben ik niet de enige. Ik had Peter thuis niet binnengehaald. "Hij" bracht zijn collega bij ons binnen. Hij werkte het in de hand, dat Peter vaak met mij alleen zat. Ik weet het, ik had mijn verstand moeten gebruiken. Maar er waren de omstandigheden... Als jij die fatale dag niet te vroeg van school was gekomen, had niemand ooit iets van mijn affaire met Peter geweten. Kan jij mij nu een klein beetje begrijpen? Ik schaam mij, om hetgeen er toen is gebeurd. Ik voel mij heel erg schuldig ten opzichte van jou. Ik begrijp volkomen jouw reacties. Maar ik wil mijn best doen, om alles weer goed te maken. Ik heb zwaar geboet de laatste twee jaar, probeer hier rekening mee te houden.

(Andrea staat recht, en gaat verveeld door het raam staan kijken.)

CARLA- Andrea, ik wil eerlijk zijn. Ik kom niet alleen voor jouw verjaardag, ik kom ook voor mijzelf. Ik heb jou nodig. Het is geen leven meer, lijkt ik daar nu zit. De ganse dag alleen, geen werk, geen echt inkomen. Voortdurend bezorgd voor pa en jou, en geen mogelijkheid om jullie te ontmoeten. Dit heb ik niet verdragen. Twintig jaar lang heb ik mijn best gedaan voor pa. Omdat hij in nood zat, heb ik mijn studies opgegeven. Omdat hij zo vlug mogelijk wou trouwen, heb ik eerder dan gepland een einde gemaakt aan mijn jeugd. Omdat ik hem toen heb geholpen, sta ik nu zonder diploma en zonder werk. Hij profiteert nog altijd van mijn inspanningen de eerste vijf jaar, want onder andere dank zij mij had hij succes. Toen ik van jou in verwachting was en de eerste tijd na je geboorte stond hij er alleen voor. Zijn zaken gingen minder goed, en ik kreeg de schuld. Zestien jaar lang gedroeg hij zich harteloos en onverschillig tegenover

mij. Maar toen jij mij met Peter betrapte, zette pa mij meteen aan de deur. Ik kreeg zelfs nie t de kans, om mij bij jullie te verontschuldigen. Als hij al die jaren niets meer om mij gaf, waarom voelde hij zich dan ineens zo beledigd? Heeft hij al die jaren een reden gezocht, om mij aan de deur te krijgen?

Andrea, ik houd erg veel van jou. De laatste twee jaar heb ik je niet uit het oog verloren. Ik mis je!

Ik wil terugkomen bij jou en pa. Niet om opnieuw te gaan samenwonen, ik begrijp dat dit nog moeilijk kan. Maar ik wil , dat het weer in orde komt tussen ons. Dat wij mekaar weer geregeld kunnen ontmoeten . Als ik met pa ga praten, maak ik geen schijn van kans . Dan zwijgt hij weer lijk al die jaren. Jij bent zijn lieveling, jou kan hij niets weigeren. Zeker vandaag niet. Jullie gaan vanavond feestvieren in 'De Wingerd', ik weet het. Ik heb de patroon gevraagd, of er voor een persoon meer kan worden gereserveerd. Dit kan nog. Vraag pa , of ik mee mag. Als pa hierin toestemt, komt weer alles in orde tussen ons. Ik zorg ervoor, dat er geen enkel verkeerd woord valt! Andrea, jij bent mijn laatste kans! Nu vanavond moet het gebeuren! Kan ik op je rekenen?

(Andrea verroert geen vin.)

DE SUPPORTER 2

SIMONNE- Waar heb jij vannacht gezeten?

ARMAND- Ik ben aan het nadenken, Simonne!

SIMONNE- Jij weet toch nog, waar jij bent wakker geworden?

ARMAND- Ja! Dat herinner ik mij ineens! Cor, het kosterke van de Kruisheren, heeft mij wakker gemaakt.

SIMONNE- Waar?

ARMAND- In zijn kerk natuurlijk!

SIMONNE- Wat deed jij daar? Jij komt toch al jaren in geen kerk meer!

ARMAND- Ik was mij daar gaan warmen, op een stoel boven op de rooster van de chauffage .

SIMONNE- Kon jij dat hier niet doen?

ARMAND- Jij hebt goed praten, jij! Jij lag hier warm in je bed Maar ik moest daar door die kou lopen!

SIMONNE- (Verontwaardigd) Zat jij daar in die kerk te slapen, met deze onnozele spullen aan je lijf?

ARMAND- Wat dacht jij, dat ik mij eerst had uitgekleet?

SIMONNE- (Beschaamd) Wat zei het kosterke?

ARMAND- Hij vroeg, of ik kwam biechten... (Lichtjes geamuseerd) Ik zei: "Neen, ik heb alleen maar patersbier gedronken, geen duvel." Hij heeft mij toen meegenomen naar de refter van de pater. Daar heb ik mogen mee-eten. Krentenbolletjes met warme chocomelk! Die krentenbolletjes vond ik heel lekker. Maar chocomelk, daar ben ik nooit scheutig op geweest, dat weet jij! Die ben ik achteraf gaan doorspoelen in "De Eglantier". Deze keer kon ik er binnen .

SIMONNE- Jij dacht nog altijd niet aan thuis?

ARMAND- Jawel, Simonne, ik dacht aan niets anders!

SIMONNE- Waarom bleef jij dan nog achter?

ARMAND- Ik kon bijna niet meer door op straat. Al die mensen met pakjes onder hun arm!

SIMONNE- Jij bent mij ook een nieuwjaarscadeautje gaan kopen?

ARMAND- Hiervoor was het in de winkels veel te druk, Simonne. Ik had nog eens gedacht aan een zakje chips en een paar stukken chocola. Maar in "De Eglantier" hadden ze geen papier voor geschenkverpakking.

- SIMONNE- En toch heb jij het daar een ganse dag uitgehouden?
- ARMAND- Ik moest wat rusten. Ik had last van mijn rug, van al dat gaan en staan. Maar nu ben ik echt content, dat ik thuis ben!... (Voorzichtig) Jij hebt waarschijnlijk al gegeten?
- SIMONNE- Al vijf keer, sinds jij hier bent vertrokken.
- ARMAND- (Ietwat enthousiast) Een friet met zout en mayonaise heb ik mij ook gekocht,••• (veel zwakker) maar dat was vanmiddag.
- SIMONNE- (Wat schamper) Als jij nog honger hebt, ga jij weer maar naar het kosterke van de Kruisheren! Misschien heeft die nog wel een krentenbolletje overJ
- ARMAND- (Voorzichtig) Jij had geen overschot vanavond?
- SIMONNE- (Wat schamper) Ik kon niet weten, dat jij nog leefde
- ARMAND- Dan zullen wij vanavond maar eens vroeg gaan slapen.
- SIMONNE- Niet voor ik weet, waar jij vannacht hebt gezeten!
- ARMAND- Denk jij, dat ik dat zelf nog weet? Als jij mij al eens iets vroeg over de match van gisterenmiddag•••!
- SIMONNE- Die interesseert mij voor geen vijf cent!
- ARMAND- (Allesbehalve opgetogen) 1 - 3 verloren op eigen veld! En dan nog tegen Charleroi, de grootste krabbers van de hele reeks!
- SIMONNE- (Plots) Wat is dat daar?
- ARMAND- (Ongerust) Waar?
- SIMONNE- Op de mouw van je jas!
- ARMAND- (Vlug) Da's maar wat vuil .
- SIMONNE- Ben jij gevallen met je zatte botten?
- ARMAND- Bijlange niet! Waarschijnlijk wat stof van die kerkstoel. Wie weet, hoe lang daar niemand meer had opgezeten!
- SIMONNE- (Kort) Geef je jas eens hier, dat ik dat afkuis!
- (Meteen veegt Armand zelf even.)
- SIMONNE- (Kort) Geef hier!
- (Simonne helpt de wat tegenstribbelende Armand uit zijn vest.)
- SIMONNE- (Opgewonden) Wat stof van die kerkstoel! Eén modder is het!

(Terwijl Simonne aan de mouw veegt, valt haar blik plots op de binnenzak. Tergend traag haalt zij er een minuscuul behaatje uit.)

SIMONNE- (Dreigend) Wat is dit? Is dit ook van het kosterke van de Kruisheren?

GERMAIN 2

(Germain bonst op de deur van het toilet.)

GERMAIN- Hallo! Is daar iemand?... Is daar iemand?... Dovekwartels allemaal!

(Hij betast zijn zere hand.)

GERMAIN- (Opgewonden) Seffens stamp ik die deur in gruizelementen!

(Weer begint de telefoon te rinkelen.)

GERMAIN- Imelda, schei uit met mij op de zenuwen te werken! Ik kan het ook niet helpen! Jij gaat mij natuurlijk niet geloven morgen! Jij gelooft mij nooit! (Plots) Tegen de leiding van de centrale verwarming kloppen! Dat horen ze boven en beneden! Met mijn schoen!

(Hij wil een schoen uitdoen, om ermee te slaan. Plots bedenkt hij zich.)

GERMAIN- En dan? Wat is dat avance! Die van hierboven heb ik daarstraks al naar het bal zien vertrekken, en die van hierbeneden zijn in Oostenrijk met skivakantie!

(Hij vindt een nagelvijltje.)

GERMAIN- Een nagelvijltje! Misschien mijn redding!

(Met het nagelvijltje probeert hij het slot te openen.)

GERMAIN- Verdomme! Die lijst zit in de **weg**! Wie zet die schietter nu aan de buitenkant?... Micheline?... Micheline?

(Ontgoocheld gaat hij op het deksel van de wc zitten.)

GERMAIN- Oudejaarsavond! Iedereen is aan het feest! En ik zit hier lijk een koning op zijn troon!

(Hij raapt een reukververser op en leest het omhulsel.)

GERMAIN- "Reukververser. Lelietjes-der-da-len." Dat valt mee! Als ik Imelda nu nog hier had, konden wij picknicken. (Leest) "Ontsmettend en verfrissend. Niet eetbaar. Buiten het bereik van kinderen houden." Dit laatste is hier niet echt een probleem.

(Hij vindt een reinigingsproduct.)

GERMAIN- (Leest) "Kosla, met alcohol." Aha! Dit ziet er aperitief maisonachtig uit! (Leest) "Driemaal krachtig naspoelen!" 't Is toch niet dat!

(Hij zet de flacon neer, en neemt een andere.)

GERMAIN- (Leest) "Tweemaal één dopje per week." Hiervan word je niet zat. (Leest) "Werkt in gedurende drie à vier uur. Dan krachtig doorspoelen. Geeft een frisse, aangename geur." Mijn neus gaat hier niks te kort komen! (Leest) "Nooit in aanraking brengen met de huid! Anti-gif-centrum 070 - 245.245."

(Heel voorzichtig zet hij de flacon aan de kant. Hij zoekt even rond en vindt een stompje wenkbr auwpotlood .)

GERMAIN- Een wenkbrauwpotlood! Onze Micheline heeft hier haar hele sacoch leeggeschud!

(Hij scheurt een blaadje van het toiletpapier. Weer gaat hij op het deksel van de wc zitte n.)

GERMAIN- Ik ga een gedicht schrijven.

(De telefoon rinkelt.)

GERMAIN- Ja, ja, Imelda! 't Is goed! Laat mij nu eens vijfminuten nadenken!

D E R D E T A F E R E E L

(Mieke is toe aan haar fles "Cötes du Ventoux" en haar kaasblokjes.)

MIEKE- Als je jong bent, droom je van het leven, de liefde, het geluk! Je hebt maar één bekommernis: aan een man geraken! Dom! Want achteraf gezien, is dit het enige wat vanzelf gaat. Voor je het beseft, heb je al beet. Of beter gezegd: "Hebben ze je beet!" Er lopen zoveel goeie occasions, maar door de eerste de beste laat je je vangen. Nu ja, de beste? En de eerste?

"Cötes du Ventoux!" die berg zal ik vanavond alleen moeten beklimmen. Ik ben nog maar op het vals plat. Het gaat nog een tijdje duren, voor jij mij deze pull ziet uittrekken voor de bolletjestrui!

Ja, François, jij hebt nogal wat naar de botten geholpen in je leven. Eerst de zaak, ••• en nu mij! Toen jij op je éénentwintigste zonder enig diploma thuisbleef van school - of moet ik zeggen "van café"? - werd jij medebeheerder van het transportbedrijf van je vader. "Transporto Bessemans" veranderde in "Bessemans en Zoon". Jij moest niets anders doen, dan af en toe de telefoon opnemen, een bestelling doorgeven, en aan het einde van de week je pree optrekken. Als er je een strootje in de weg lag, hoefde jij je niet eens te bukken. Jij moest maar een teken geven, en iemand anders kwam het voor jou opruimen. Jij verdiende geld met hopen.

Onverwacht stierf je vader. In minder dan vijf jaar speelde jij het klaar, acht trekkers met oplegger erdoor te draaien. Hoe jij zoiets kon klaarspelen, begreep alleen die verfdooos van een Michou uit de "Finishing Touch". Naar het schijnt, heb jij haar rondom met goud en diamanten behangen. En er was behangen aan! Wij waren nog geen vijfendertig, toen ze de hele zaak met onze villa erbij onder ons gat uit verkochten.

Met een stevige lening heb jij dan die meubelzaak overgenomen. Drie jaar heeft dit geduurd. Toen had jij je laatste meubel er doorgedraaid.

Met de erfenis van mijn ouders zijn wij hier kunnen intrekken. Omdat jij geen werk meer had, ben ik gaan demonstratielessen geven voor Tupperware.

Intussen zocht jij naar werk, maar jij vond een kleuterjuf. Dit nam ik niet! De rest van het verhaal moet ik je niet meer vertellen, hè François. Er is al ellende genoeg in de wereld. Ons huwelijksbootje is gekapseisd, en jij kon beter zwemmen dan ik.

Amaai zeg, die "Ventoux" kruipt in mijn benen! En niet alleen in mijn benen! Ik moet serieus op mijn affaire gaan passen!

Misschien kan ik de afwas gaan doen. Jij komt nu toch niet meer.

DE ONGENODE GAST 3

(Paul schenkt Francis ongevraagd bij .)

PAUL- Ja, man, ik heb een vrouwtje uit de duizend: goed gebouwd, alles op de juiste plaats en in de ideale proporties, goed gesoigneerd, lief en vriendelijk... (Gemuseerd) Jou hoef ik dit niet te vertellen, jij ziet haar dagelijks!

(Voorde nog altijd opgesloten Lydia wordt het blijkbaar te gortig. Zij begint op de slaapkamerdeur te bonzen en.)

PAUL- (Glimlachend) Dat zijn onze geuren. Die binnenmuren hier zijn erg gehorig.

FRANCIS- (Stout) Jij hebt Lydia opgesloten in de slaapkamer!

PAUL- (Benieuwd) Hoe weet jij, dat daar de slaapkamer is? Staat dat misschien ook op die adressenlijst van jou?

FRANCIS- (Dronken) Jij wilt mij voor de gek houden! Ik heb je door, man! Ik voelde het al, van toen ik hier binnenkwam! (Stout) Wat doe jij hier feitelijk nog? Jij moest toch de hele nacht op je werk zijn!

PAUL- (Wat sarcastisch) De mensen zijn toch jaloers de dag van vandaag. Ik heb het mooiste, het liefste en het "trouwste" vrouwtje van uren uit de ronde.

(Lydia bonst op de slaapkamerdeur.)

PAUL- En weet jij, wat er achter mijn rug wordt gefluisterd? "Die heeft zijn modepop ook niet voor hem alleen. Achter zijn rug scharrelt zij met een of ander onbenul!"

FRANCIS- (Stout) Onbenul?

(Francis morst whisky op zijn broek. Traag en onbehulpzaam probeert hij ze proper te vegen.)

PAUL- "Geregeld ontvangt zij die bij haar thuis, als haar man de deur uit is!" Vanavond wou ik de proef op de som. Ik wou weten, wat er van waar is. En weet jij, wat ik heb ontdekt? Mijn **Lydia** is nog altijd het liefste en trouwste vrouwtje, dat ik mij kan indenken. Zelfs als er onverwacht een vriendelijke collega komt goedendag zeggen, is zij te bescheiden om zich in het gesprek te komen mengen. Drink toch eens leeg, makker!

(Na lang zoeken vindt de hand van Francis het glas. Het glas vindt zelfs de mond. Op het ogenblik dat Francis wil drinken, laat hij een verschrikkelijke boer.)

PAUL- (Nogal sarcastisch) Voel jij je niet goed?

FRANCIS- Jullie kamer begint te draaien.

(Francis rolt van de sofa, en valt languit op de grond . Lydia laat weer van zich horen. Paul opent de slaapkamerdeur. Woedend komt Lydia te voorschijn. Als zij Francis zit: t liggen, bekommert zij zich om hem.)

LYDIA- Wat is er aan de hand?

FRANCIS- (Lalt) Lydiak e, ik heb een ferm stuk in mijn voeten.

PAUL- (Wat sarcastisch) Ik zou zeggen : "Wij helpen hem in bed." Maar ik heb geen tijd, Ik moet dringend naar de fabriek . Als jij hem niet meer van de grond krijgt, leg dan een toile ciréeke onder zijn kop. Anders zou hij wel eens je beste tapijt kunnen begaaien.

(Geamuseerd prikt Paul nog een kaasje van het schaal- tje. Vriendelijk presenteert hij het aan Lydia . Deze slaat hem kwaad het kaasje uit de ha nd.)

APPARTEMENT TE HUUR 3

- CONCIERGE-^{tl..} (Opgewonden) Kom hier maar de living in, madammeke! Dat die zware handdoekdroger juist op je teen moest vallen! Ik had je moeten verwittigen, dat hij los zat! Laat mij je voet eens zien!
- MAN-** (Bezorgd) Doet het pijn?
- VROUW- Verschrikkelijk!
- CONCIERGEK Welke teen is't? Och god, madammeke, je nagels z1jn schoon rood gelakt! Het gaat niet opvallen, als d'r ene blauw wordt! Zal ik benede n een windelke halen, om d'rrond te doen?
- VROUW- (Met pijnlijk gezicht) Neen, neen!
- CONCIERGE-⁽ Dat geeft wat meer stevigheid!
- VROUW- Laat maar!
- CONCIERGE- Jij moet het weten, het is jouw teen.
- MAN-** Heb jij hier niets, om mevrouw even te laten zitten?
- CONCIERGE- Iets om op te zitten?... In de badkamer! Het wc-dek-sel!
- MAN- Laat maar!
- CONCIERG E- Wat ik nog vragen wou... Ik neem aa n, dat jullie een auto hebben?
- MAN- (Opgewonden) Wel twee!
- CONCIERGE- (Vaststelling) Allebei een... (Plots) En jullie werken op hetzelfde bureau? Dan huren jullie mis-schien liefst twee garages?
- MAN- (Opgewonden) Geen!
- CONCIERGE J J Mij om het even. Garages raak ik hier altijd kwij t. Hiernaar is d'r altijd vraag . Nee n, toen mijnheer Vandepoel hier vertrok, heb ik die garage vrijgehouden voor de nieuwe huurders. Maar als jullie ze niet vandoen hebben... (Plots) Vandepoel! Die naam zegt jullie niks? Willy Vandepoel, automechanicien in de fordgarage op de Luikersteenweg? Jullie rijden mis-schien niet met een ford?
- MAN- X (Ko rt) Citroën!
- CONCIERGE-^{/...} En jij, madammeke?
- VROUW- ... Vol kswagen.

CONCIERGE- Misschien hebben jullie vernomen, wat er hier in deze living is voorgevallen? Met die twee jonge mensen? Niet gelezen in de gazetten? (Gewichtig) Dat is hier nogal een spel geweest! Mijnheer Vandepoel was weg bij zijn vrouw. Hij was hier komen samenwonen met madam Vlayen, die gescheiden leefde van haar man. Jullie kunnen nog volgen? Nu had mijnheer Vandepoel een dochter, en madam Vlayen een zoon. Die dochter was niet van madam Vlayen, en die zoon niet van mijnheer Vandepoel. Snappen jullie? Die zoon en die dochter kwamen hier geregeld over de vloer. Zij voor haar pa, en hij voor zijn ma, ... zeiden zij! Maar ik had allang iets in de gaten! Nu heeft die affaire tussen mijnheer Vandepoel en madam Vlayen niet zolang geduurd. Zij waren nogal gauw op mekaar uitgekeken. Geen nood! Meneer Vandepoel vond een andere, en madam Vlayen ook. Zij bedrogen mekaar "met wederzijdse goedkeuring"! Kunnen jullie nog altijd volgen? Zij bleven hier wel samenwonen... voor het oog. Meneer en madam zagen wij hier niet veel meer. Zijn dochter en haar zoon zaten hier dus veel onder hun getweeën. Zij 16, hij 17! Je moet niet vragen! Nu kon hij zijn handen nogal moeilijk thuishouden, en zij was d'r ook niet vies van! Tot hij op een avond te ver wilde gaan. Toen heeft zij zich volle force geweerd! Hij wou haar niet lossen, en zij heeft hem toen met een kristallen asbak een gat in zijn kop geslagen! Het bloed spoot eruit! Hier zie! Je kan het hier nog goed zien op de tapis plain! Dagen heeft hij in de coma gelegen, hij is nog altijd niet op zijn stukken! En haar zijn ze komen oppakken! Het heeft in alle gazetten gestaan!... Als je 't mij vraagt, meneer en madam, is die van de overkant van de straat hier de schuld van dit alles! Kom eens zien!

(De conciërge gaat naar het raam. De andere twee hebben nog altijd meer oog voor de zere teen van mevrouw.)

CONCIERGE- Zien jullie daar dat raam met die roze draperieën? Daar woont prinses Claire! Niet de echte natuurlijk, maar een die d'r op lijkt lijkt twee druppels water. Nu woont prinses Claire daar alleen, maar zij ontvangt er iedere avond een klant, ... Helmut Kohl! Ook niet de echte natuurlijk! En dat gebeurt allemaal met open draperieën! Die twee jonge mensen kwamen dus hier bij dit raam prinses Claire en Helmut Kohl in het oog houden. Zij daar zijn de schuld van wat er hier is gebeurd! Ik heb dit voor meneer de onderzoeksrechter getuigd. Van toen af trekt prinses Claire haar draperieën dicht, voor zij d'raan begint!

(Op initiatief van de man, muizen hij en de vrouw er stiekem van onder.)

CONCIERGE- (Opgewonden) Zij zit weer op hem te wachten! Kom

eens zien! Daar stopt Helmut Kohl weer met zijn witte mercedes! Kom eens zien!

(De conciërge draait zich om. Zij merkt nu, dat de anderen zijn verdwenen.)

CONCIERGE- (Verrast) Meneer Van Brabant? Madammeke? Meneer Van Brabant?

(Meteen gaat zij op zoek naar de andere twee.)

ZWIJGEN 3

CARLA- Als jij het niet durft, mag "ik" dan naar pa gaan, en zeggen dat jij mij uitnodigt? Mag ik naar hem toegaan en jullie beiden uitnodigen op "mijn" kosten?

(Andrea reageert niet.)

CARLA- Als dit niet kan, kom dan af en toe eens tot bij mij. Breng mij een bezoekje, al is het maar voor vijf minuten. Als ik maar voel, dat er nog iemand om mij geeft. Ik ga kapot alleen op dat appartement! Er lijkt in die twee jaar niet veel veranderd. Toen werd er gezwegen, nu nog. Jij kiest dus partij voor hem? In jouw plaats zou ik mij toch eens afvragen, of zijn genegenheid voor jou wel echt is. Speelt hij geen komedie, om jou van mij af te nemen? Als jij wil, kan jij dit nagaan. Als jij er op staat mij vanavond uit te nodigen, moet hij je dit toestaan. Doet hij dit niet, dan weet jij genoeg. Probeer het eens. Zelf heb ik alle redenen om aan zijn gevoelens voor jou te twijfelen.

(Carla gaat tot vlak bij Andrea.)

CARLA- Andrea, vraag jij het hem? (Aandringend) Andrea?

(In plaats van te antwoorden, neemt Andrea weer afstand.)

CARLA- Had ik het geweten, dan was ik thuisgebleven! Ik praat daar nog liever tegen de muren, dan hier tegen een ondankebaar schepsel, dat alleen maar probeert mij het hart uit te halen! Andrea, ik moet weg! Jij hebt mijn verdere leven in handen! Nodig jij mij uit voor vanavond? Ook jij stuurt mij **weg**? Ga jij vanavond en vannacht rustig kunnen feestvieren? Als jij nog een beetje respect hebt voor mij, neem dan mijn rozen en zet ze in een vaas. Andrea, kijk mij aan!

(Andrea neemt afstand tot bij de rozen van pa.)

CARLA- Zelfs dat niet! Ik ben niet eens een blik meer waard! Ook voor haar besta ik niet meer! Ze zijn allemaal hetzelfde! Na gebruik gooien ze me weg! Eerst pa, toen Peter, en nu ook zij!

(Andrea prutst aan een van de rozen.)

CARLA- Mooi, hè, die rozen van hem! Nogal wat anders dan die van mij! Hij houdt nogal wat meer van jou!... Probeer jij mij hiermee het hart uit te halen? Het zal je niet meer lukken. "Hartelijke gelukwensen aan mijn lieve Andrea!" De schijnheilige! Niets betekenen jij voor hem, net zo min als ik! Hij doet maar alsof, om mij te raken!

Tot zo-even had ik nog een heel andere mening over jou. Ik was ervan overtuigd, dat jij redelijk was en dat er met jou viel te praten! Ik heb mij vergist, zelfs voor je moeder, heb je geen hart. Een harteloos schepsel ben jij, een even groot monster als die vader van jou! Doe maar, wat hij je zegt, jullie passen helemaal bij elkaar! Achttien jaar geleden had ik beter moeten weten, ik had je de nek moeten omwringen!

(Kwaad grijpt Andrea de rozen van Carla van de tafel. Zij houdt de deur voor haar open.)

CARLA- Net als hij. Zo stond hij daar ook, met de deur wagenwijd open. Wees maar gerust, ik ga.

(Vlakbij Andrea blijft zij staan.)

CARLA- Met die rozen doe jij maar zoals met mij, gooi ze maar **weg**.

(Andrea zwiert de rozen de deur uit.)

CARLA- Nu ik weet dat jij niet meer het minste hart voor mij hebt, spaar ik jou ook niet meer. Nu mag jij het hele verhaal kennen, vanaf het begin, vanaf de dag dat jij werd verwekt... Jij was niet voorzichtig. Je komst was onverwacht, en voor je vader kwam ze erg ongelegen. De fabriek was nog lang niet aan haar hoogtepunt toe. Zij ging voor, en jij moest verdwijnen. Toen ik dit hoorde, meende ik dat de grond onder mij wegzakte. Ik wou je behouden, maar het mocht niet. Ik heb voor jou gevochten, ik heb je behouden... ten koste van mijn huwelijk. Vanaf die dag heeft hij geen woord meer tegen mij gezegd. Terwijl ik jou ter wereld bracht, gingen zijn concurrenten met belangrijke bestellingen lopen. Zoiets kon hij mij nooit meer vergeven. De fabriek was belangrijker dan jij en ik.

Ik had gehoopt mij aan jou te kunnen optrekken. Jouw voorliefde ging naar hem. Hij liet zich dit welgevallen, om mij nog meer het hart uit te halen. Ik had gehoopt, dat de voorbije twee jaar iets hadden veranderd. Ik heb mij vergist. Ik dacht, dat jullie mensen waren.

(Carla staat al in de deuropening.)

CARLA- Hoe zou mijn leven zijn geweest, als ik naar hem had geluisterd? Misschien was ik nu de rijkste en gelukkigste vrouw van uren uit de ronde. Maar neen, ik wou jou... "Hartelijke gelukwensen aan mijn lieve Andrea!" Als ik hem had laten begaan, was jij op de vuilnishoop beland! Excuseer, dat ik je heb gestoord.

(Carla vertrekt resoluut. Andrea staat als aan de grond genageld. Zij staart voor zich uit.)

DE SUPPORTER 3

(Veelbetekenend houdt Simonne nog altijd het behaasje in de lucht.)

ARMAND- (Erg onwennig) Simonne, ik moet je iets vertellen.

SIMONNE- (Veelbetekenend) Die indruk heb ik ook!

ARMAND - (Erg onwennig) Ik heb geen krentenbolletjes gegeten, ... En ook geen warme chocomelk gedronken. In de Kruis - herenkerk ben ik niet geweest. Toen ik in Gerard Saenen zijn auto stapte, vertrok die direct richting Brussel . Maar zover is hij niet geraakt. Een eind buiten de stad op de chaussée d' amour viel hij al stil, onder zo'n rooie, naakte madam die altijd maar uit en aan sprong. Gerard **ging** mij eens laten zien, wat er allemaal te koop was in de wereld.

SIMONNE- (Ongerust) Had jij dan geld bij?

ARMAND- Alleen wat er overschoot van het drinkgeld, dat jij mij had meegegeven . Veel koop je daar niet voor!

SIMONNE- (Opgewonden) Maar jij gaat er wel dertig uur lang mee op stap!

ARMAND - Gerard was dus gestopt onder die rooie, naakte madam. Maar voor de rest was daar bijna geen licht. Ik zeg: "Gerard, dat ziet er hier niet pluis uit!" "Och, jij, bangerik!" zegt Gerard. Ik zeg: "Neen, Gerard, ik ga hier niet mee naar binnen!" "Dan blijf jij hier maar alleen in de regen staan," zegt Gerard. Gerard ging dus naar binnen. Maar ik te voet op huis af, ik had toch die paraplu bij van René Jacobs. Onderweg was het het ene gekleurde licht na het andere. Maar ik dacht: "Jullie niet, meisjes! Liever twee natte broekspijpen, dan één doodzonde op mijn geweten!" Maar op de lange duur begon in last te krijgen van mijn rug, juist bij zo'n schoon blauw licht.

SIMONNE- Jij bent daar toch niet binnengegaan? Zeg dat het niet waar is!

ARMAND - Ik kon niet anders , het begon juist harder te regenen! Ik dacht in mijn eigen : "Raap een colake, en ik ga verder." Ik dus voorzichtig naar binnen. En weet jij, wie daar met zo'n lellebel aan de toog zat? Jij raadt het nooit!

SIMONNE- (Ongeduldig) Zeg het, Armand!

ARMAND- Dat durf ik niet luidop!

SIMONNE (Erg benieuwd) Toch niet dat kosterke van de Kruisheren?

ARMAND- (Verontwaardigd) Simonne, ben jij op je kop gevallen

SIMONNE- Fluister het stilletjes in mijn oor!

ARMAND- (Met aandrang) Jij zegt het aan niemand verder, hè?

SIMONNE- Ik zwijg als een graf!

ARMAND- (Aandringend) Serieus, hè Simonne?

SIMONNE- Ik zweer het!

(Armand fezelt nu iets in het oor van Simonne.)

SIMONNE- (Ongelovig) 't Is niet waar, Armand!

ARMAND- (Sterk) Ik mag hier doodvallen, als ik lieg!

SIMONNE- (Ongelovig) Dat onnozel manneke, met zijn veel pre-
tentie?

ARMAND- (Sterk) Hij Simonne!

SIMONNE- En die hangt zo de heilige uit? Hilda Lemmens gaat mij
niet geloven, als ik het haar vertel.

ARMAND- Jij hebt beloofd te zwijgen!

SIMONNE - Toen wist ik nog niet, wie het was! (Nieuwsgierig)
Vertel verder, Armand!

ARMAND- (Wat in zijn nopjes nu) Ik kwam dus die bar binnen,
ik zag daar bijna geen steek. Bij de enige lampadaire
op de toog zaten die lellebel••• (met nadruk) en dat
onnozel manneke met zijn veel pretentie! Hij met zijn
twee handen rond haar blote knie n... of misschien nog
hoger! Zo juist kon ik dat niet zien met maar één lam-
padaire. Om die twee niet te veel in de weg te lopen,
zocht ik mij een stoel vlak bij de achterdeur. Die
twee deden precies, of zij mij niet zagen. Maar iedere
keer als dat onnozel manneke met zijn veel pretentie
zijn handen niet kon thuishouden, lonkte hij even naar
mij. Op een gegeven moment is die met haar blote knie-
en dan toch van haar kruk gesprongen, en zij is naar
mij toegekomen... nogal resoluut. Ik zat al gereed, om
dat colake te bestellen. Maar als zij bij mij kwam,
pakte zij onverwacht die natte paraplu van René Jacobs
en zwierde die door de achterdeur naar buiten. "Va-t'-
en!" riep zij naar mij. Ik versta geen Frans, maar ik
dacht in mijn eigen: "Jij niet, maske! Jij gooit hier
niet zomaar met René zijn schone paraplu!" Ik dus naar
achteren, om die paraplu weer naar binnen te halen.
Staat er daar zo'n enorme loebas van een hond met zijn
lelijk bakkes op René zijn schone paraplu te zeveren .
Hij beziet mij met ogen , snuit en tanden, precies of
hij al weken geen eten meer heeft gehad. Ik dacht bij
mijn eigen: "Er is meer dan één paraplu in de wereld,
maar er is maar één Armand Kem peneers ." Ik dus zo rap
als ik kon naar binnen. En op een moment dat geen van

die twee krukzitters mlJ in het oog had, heb ik gauw haar soutien van de toog gegrist, en heb ik mij uit de voeten gemaakt! Ik dacht in mlJn eigen: "Als zij mij ontriefte met die paraplu, dan ik haar ook met die soutien!"

SIMONNE- Is dat wel allemaal gebeurd, lijkt jij het nu vertelt?

ARMAND- (Krachtig) Ik mag hier doodvallen, als het niet waar is!

SIMONNE- (De beha tonend) Die lellebel heb jij dus niet aangeraakt?

ARMAND- (Krachtig) Simonne, aan zo'n schepsel zou ik mijn handen nooit vuilmaken!

SIMONNE- En jij hebt haar ook niet te fel bezien?

ARMAND- (Wat plagerig) Bezien natuurlijk wel! Ik kon toch geen colake bestellen met mijn ogen dicht. Weet jij wat ik dacht, toen ik nadien door de regen terug naar huis kwam? Iedereen wil eens graag zien, wat ze achter die fel gekleurde lichten zoal te bieden hebben. En nu ik het heb gezien, kan ik maar één zaak zeggen: "Onze Simonne thuis, dat is toch nogal wat anders! Daar kan toch niks of niemand tegenop!"

SIMONNE- (Gevleid) Dacht jij dat echt?

ARMAND- (Krachtig) Simonne, ik mag hier doodvallen, als ik lieg!

SIMONNE- Jij moet dat niet iedere keer herhalen, Armand! Een van deze dagen zak jij door je knieën, en dan sta ik daar!... Allee, in het vervolg ga jij dus wat meer bij mij blijven?

ARMAND- (Vol overtuiging) Ja, Simonne!... Allee, overmorgen moet ik nog eens weg. Wij spelen dan tegen Moeskroen voor de beker van België.

SIMONNE- (Protesterend) Vorige week pas hebben jullie voor de beker gespeeld!

ARMAND- Dat was voor de Liga-beker! Dat is iets heel anders!

SIMONNE - In plaats van naar die match te gaan, koop jij René Jacobs maar een nieuwe paraplu!

ARMAND- (Vol overtuiging) Dat laatste ga ik heel zeker doen, Simonne,... (afzwakkend) ten minste als jij mij hiervoor het geld geeft. En doe er ook nog wat drinkgeld bij voor de match van overmorgen. Ik ben toch eens benieuwd, of die Zweed van meer dan twee miljoen euro niet meer kan, dan wat hij gisterennamiddag heeft laten zien.

GERMAIN 3

(Germain zit op de wc-deksel. Hij leest zijn gedicht .)

GERMAIN- "Nieuwejaarke zoeten,
't hangt hier uit mijn voeten.
Was 'k niet naar 't toilet gegaan,
ik had er beter voor gestaan.

Micheline, mijn vrouw, zit flier te fluiten
met een gozer met veel duiten.
'k Heb haar steeds laten begaan.
Zij mij ook, wel te vers taan.

Zelf wou 'k bloempjes buiten zetten,
een stomme klink kwam 't mij beletten.
Nu zit ik hier op mijn gemak
in mijn allerbeste pak,

Imelda zit zich op te vreten,
denkt dat ik haar ben ve rgeten .
Voor'ge keer was z' al zo kwaad,
'k was toen maar één dag te laat.

Omdat ik toch hier moet blijven,
zal ik maar gedichten schrijven.
Als herin'ring aan deez' nacht,
schenk ik ze aan 't nageslacht."

V I E R D E T A F E R E E L

FRANCOIS 4

MIEKE- Ja , François, dat jij hier weg bent gegaan , heeft mlJ erg verrast. Ik had altijd gedacht, dat jij te lui was om een poot te verzetten. En dan nog intrekken bij zo'n kwezel! Een regelrecht affront voor mij ! Ik dacht, dat ik het plafond hier op mijn kop kreeg, toen ik haar brief toeval- lig ontdekte in de binnenzak van je zondags v est. Wacht eens, ik heb hem hier nog ergens liggen!

(Mieke gaat op zoek naar de bri ef. Blijkbaar vindt zij iets anders , dat sterk haar aandacht tre kt.)

MIEKE- Een brief••• van de directeur van de school van ons Stijn- tje.

(Na enige aarzeling begint zij te lezen.)

MIEKE- "Jonge vriend Stijn,

Je gedrag was een voorbeeld voor de anderen. Steeds was jij opgewekt, de guitige lach week zelden van je gezi cht.

Die fatale maandag ben jij een en al gelukkig naar huis vertrokken.

Als jij niet zo gelukkig en gehaast was geweest om weer bij je ouders te zijn, als het buiten niet zo donker was geweest, als die auto niet juist op dat ogenblik de schoolbus had voorbijgestoken•••

Maar jij was gelukkig en gehaast, het was donker buiten, die auto stak juist de schoolbus voorbij•••"

(Mieke vouwt de brief langzaam di cht.)

MIEKE- Ik heb ons Stijntje moeten afgeven, op 8 december van vo- rig jaar, aangereden door een pers onenwagen. Die schepte mijn jongen zomaar mee , en slingerde hem dertig, veertig meter verder in de gracht. Ik was maar een seconde te laat, ik zag het voor mlJn eigen ogen gebeuren. Vijf dagen later hebben ze ons Stijntje begraven, in een kerk vol wenende kinderen. Onvoorstelbaar. Zelfs buiten op het plein voor de kerk zag het zwart vanhet volk. Dan kom je thuis, je huis is leeg, Je zwijgt uit eerbied voor de dode , je houdt je tranen in ter wille van die andere, .• Maar ook die andere zwijgt. Je vraagt je ernstig af, of hij je de schuld geeft voor dit drama. Ik geef het toe, ik was enkele ogenblikken te laat aan die bushalte. Maar onze apotheker had mij die namiddag meegevraagd voor een partijtje tennis. En nadien nam hij mij nog even mee naar de cafetaria, dat was daar de ge- woonte . Wij hadden nog zo gereden, om tijdig aan de bus - halte te zijn. Helaas was ik enkele seconden te laat. •• Een getrouwde vrouw mag toch ook nog iets hebben ! Mijn man was toch ook op schok met zijn kleuterjuf! Hoeveel

minuten kwam hij te laat?

Alle schuld kwam terecht op mijn rug ! Ik was een onwaardige moeder!... Blijkbaar zag ik nog niet genoeg af!
En dan heb ik François maar aan de deur gezet, ik kon niet anders meer .

(Mieke snuit de neus. Zij probeert haar emoties nu te verbergen.)

MIEKE - Wat zit ik hier te blêren? Is die wijn nu zo straf?

SLAAPKAMERGELUK 1

(Guy en Hilda liggen in bed. Guy is blijkbaar ingedommeld, maar Hilda ligt wakker.)

HILDA- Guy?

GUY- (Slaapdrongen) Hè?

HILDA- Ik dacht, dat ze in de feestzaal hier beneden een geluidsisolatie hadden aangebracht?

GUY- Dat is zo.

HILDA- Ik hoor het!

GUY- Zonder muziek kunnen ze beneden niet dansen, Hilda.

HILDA- Met muziek kan ik niet slapen! Wanneer zouden ze dat lawaai stiller zetten?

GUY- Na middernacht.

HILDA- En hoe laat is 't?

GUY- Bijna middernacht.

HILDA- Goddank!

(Op straat passeren feestvierders. Zij blazen op toeters en trompetten, en zingen van "Er staat een paard in de gang.")

HILDA- Die weten zeker niet, dat er ook mensen zijn die willen slapen?

GUY- (Slaapdrongen) Hè?

HILDA- Buiten op straat! Dat lawaai! Die blijven morgen de hele dag in hun bed liggen! Wij moesten de politie eropaf sturen!

GUY- (Wat geamuseerd) Misschien zijn het wel politieagenten. Hoor jij dat? Er loopt er ene bij met een fluitje! Dat is zeker een agent.

HILDA- Ze moesten al die lawaaimakers in de bak steken!

GUY- Doe je ogen toe, dan hoor jij dat niet meer.

HILDA- Hoor jij met je ogen? Voor de deur van de burgemeester of de politiecommissaris moeten ze zoiets niet proberen!

(De straatgeluiden nemen af.)

HILDA- (Met een diepe zucht) Eindelijk.

(Zij gaat op haar zij liggen, om te slapen. Meteen laat

een kerkklok twaalf zware slagen horen.)

HILDA- Nu dat weer!

GUY- (Slaapdrunken) Hè?

HILDA- Die torenklok!

GUY- Die slaat elke nacht.

HILDA- (Opgewonden) Waarvoor is dat goed?

GUY- Voor die nog wakker liggen. De anderen horen dat niet meer.

HILDA- (Lastig) Als jij mij maar kan treiteren!

GUY- Ik heb die klok daar niet gehangen.

HILDA- Dat weet ik! Daarvoor ben jij veel te lui!

(De klok houdt op.)

HILDA- Eindelijk!

GUY- Gelukkig nieuwjaar .

(Hij wil Hilda kussen.)

HILDA- Daarvoor is het nu te laat. Wacht daarmee maar tot morgen.

GUY- Als ik er dan nog aan denk.

(Hilda probeert te slapen. Op straat stopt er een zware vrachtwagen. Hij blijft ronken. Zware deuren worden geopend en dichtgeklapt. Blijkbaar wordt er een en ander afgeladen .)

HILDA- (Opgewonden) Wat is dat nu weer?

GUY- (Slaapdrunken) Hè?

HILDA- (Opgewonden) Ik vraag, wat dat is!

GUY- Precies een camion.

HILDA- (Opgewonden) Dat hoor ik ook!

(Meteen springt Hilda uit bed. Zij gaat door het raam staan kijken.)

HILDA- (Leest) "Vleesgroothandel"! Hij is aan het lossen in de beenhouwerij hier tegenover.

GUY- Die is morgen voormiddag open.

HILDA- Kunnen die dat op geen ander moment doen? Zo gauw ik wakker ben, ga ik eens naar die firma bellen. Zij gaan

er niet goed van zijn!

GUY- Dat zou ik niet doen, Hilda. Als die mensen de hele nacht hebben gewerkt, mag jij ze overdag niet wakker maken.

HILDA- (Opgewonden) Ik bel ze op! En ik hou mij niet in!

GUY- Hou je nu maar wat in.

HILDA- Ik wil slapen!

GUY- (Droogweg) Kom dan in bed liggen, hier gaat dat gemakkelijker. Eén geluk hebben wij nog. In de winkel ernaast verkopen ze slippjes en soutiens . Daar hoeven ze 's nachts niet te leveren. Die waar blijft langer vers.

HILDA- Slaap jij maar, treiteraar!

(Meteen klinken er buiten een reeks knallen.)

HILDA- Vuurwerk! Dat mankeerde er nog aan! Natuurlijk zijn dat weer die van het café op de hoek! Er mag geen heilige even tegen zijn klak stoten, of zij beginnen daar te knallen!

GUY- (Wat geamuseerd) Als jij niet maakt dat jij in bed ligt, begin "ik" hier te knallen!

INTENSIEVE 1

(Marijke komt thuis van haar werk. Zij ontdoet zich van haar tas, jas, sjaal en muts, en schopt haar schoenen uit. Vermoeid laat zij zich languit op de sofa vallen. Meteen wordt er geklopt. Marijke twijfelt, of zij wel goed heeft gehoord. Opnieuw wordt er geklopt, benieuwd gaat zij opendoen. In de deuropening staat Johan, op krukken.)

MARIJKE- (Ontgoocheld) Ah neen!

(Vlug wil zij de deur dichtdoen , maar Johan houdt er een kruk en een voet tussen.)

JOHAN- Laat mij erin, Marijke!

MARIJKE- Jij bent ontslagen uit het ziekenhuis! Onze wegen lopen definitief uit elkaar!

JOHAN- Een paar minuutjes maar!

MARIJKE- Laat mij met rust!

JOHAN- Heel even!

MARIJKE- Trek dat been terug, of jij hebt helemaal niets meer om op te staan!

JOHAN- Ik moet je spreken!

MARIJKE- Alweer? De laatste tijd doe jij niets anders meer! Heel het ziekenhuis lacht mij uit!

JOHAN- Geef mij nog één kans! De laatste!

MARIJKE- Alweer de laatste?

JOHAN- Ik kan moeilijk staan! Laat mij erin!

MARIJKE- Het heeft geen zin, Johan!

JOHAN- Wees niet hardvochtig.

(Duidelijk tegen haar zin, laat zij hem binnen.)

MARIJKE- Ik weet al, wat jij mij te vertellen hebt.

JOHAN- Dat valt dan mee . Dat bespaart mij een hele uitleg.

MARIJKE- Die jij mij toch nog eens zal geven!

JOHAN- Jij weet waarom.

MARIJKE- Omdat jij denkt, dat jij van mij houdt!

JOHAN- Ik kan niet meer zonder jou. Vraag mij al wat jij wil,

behalve dat ik je opgeef.

MARIJKE- Ik heb al een vriend, dat weet jij.

JOHAN- Jij kan nog altijd van gedachte veranderen .

MARIJKE- Hiervoor heb ik geen enkele reden.

JOHAN- Ik hou van jou! Ik wil jou gelukkig maken!

MARIJKE- Zodra jij wat beter uit de voeten kan, zie jij mij niet meer staan.

JOHAN- Jij vergist je!

MARIJKE- Jij ziet in mij alleen maar de verpleegster!

JOHAN- Jij hebt de mooiste glimlach, die ik ooit zag.

MARIJKE - Niet op dit ogenblik!

JOHAN- De zon kan niet altijd schijnen.

MARIJKE- Jij zorgt geregeld voor onweer!

JOHAN- Ook jij wil gelukkig worden!

MARIJKE- Dat ben ik al!

JOHAN- In een ziekenhuis, waar jij de hele dag niets anders ziet dan ellende ? Waar jij dag in dag uit voor iedereen moet klaarstaan? Waar jij voor al jouw opoffering wordt uitgekafferd in plaats van bed ankt? Kom mij niet vertellen, dat jij daar tevreden bent!

MARIJKE- Toch is het zo!

JOHAN- Onzin!

MARIJKE- (Lastig) Hoe ben jij aan mijn adres geraakt?

JOHAN- Door het te vragen.

MARIJKE- Aan een van mijn collega's? Nu weten die ook, dat jij mij zelfs hier niet met rust kunt laten.

JOHAN- Is jouw vriend er niet vanavond?

MARIJKE- Heb ik je ooit gezegd, dat wij al samen wonen?

JOHAN- 't Is oudejaarsavond.

MARIJKE- Blijkbaar heeft hij voor mij meer respect dan jij. Hij weet, dat ik na een zware dag wil rusten.

JOHAN- Wat doet hij voor de kost?

MARIJKE- Maakt dit enig verschil uit?

JOHAN- Ik mag dit toch vragen?

MARIJKE- Automonteur.

JOHAN- In welke garage? Welk merk?

MARIJKE- Een tweedehandszaak.

JOHAN- Dat is ook niet vet .

MARIJKE- (Wat schamper) Het kunnen niet allemaal zonen van rijke fortuinen zijn.

JOHAN- Bij mij heb **JIJ** alles, wat jij maar kan dromen. Nooit zal jij nog moeten werken.

MARIJ KE- Ik wil net een eigen job.

JOHAN- Denk jij, dat ik het niet ernstig met jou meen?

MARIJKE- Jij begrijpt mij niet . Lang voor ik jou leerde kennen, heb ik Dirk mijn woord gegeven . Ik hou van hem, hij rekent op mij.

JOHAN- Net als ik!

MARIJKE- Wacht nog even! Met je ongeval vergeet jij mij ook.

JOHAN- Verscheidene verpleegsters hebben mij verzorgd. Alleen jij hebt indruk op mij gemaakt.

MARIJKE- Omdat jij toen nog op de intensieve lag, en ik de eerste was die bij je kwam!

JOHAN- Omdat ik duidelijk heb gevoeld, dat jij een hart hebt!

MARIJKE- Dat is dan zowat het enige, dat ik heb.

JOHAN- Jij bent ook buitengewoon knap.

MARIJKE - Wat dit betreft, ben jij wel wat anders gewoon .

JOHAN- Mijn verleden stoort jou?

MARIJKE- Wat jij al allemaal hebt uitgespookt, interesseert mij niet. Zelf ben ik ook geen heilige .

JOHAN- Ik ben moe gestaan, mag ik even gaan zitten?

MARIJ KE- Ik ben doodop! Ik heb gewerkt tot middernacht!

JOHAN- Dan gaan wij best allebei even zitten.

(Meteen voegt hij de daad bij het woord.)

MARIJKE- Jij verwacht toch niet, dat ik je wat ga inschenken?

JOHAN- Ik heb liever , dat jij hier naast mij komt zitten.

JONG GELEERD 1

(Fons ligt al in bed .)

FONS- Irma, waar blijf jij?

IRMA- (Vanuit de badkamer) Ik kom! Ik ben bijna gewassen!

FONS- (Geamuseerd) Als ik nog lang moet wachten, is mijn going over!

IRMA- (Vanuit de badkamer) Jij hebt je weer niet gewassen!

FONS- (Geamuseerd) Ik ben niet vuil! Ik was mij 's morgens!

IRMA- (Vanuit de badkamer) Eén keer per week, als jij d'r aan denkt!

FONS- Wie wast er nu zijn eigen nog, als hij thuiskomt van een bruiloft?

(In haar nachthemd komt Irma aarzelend uit de badkamer.)

FONS- (Plagerig) Zestig jaar geleden ging dat rapper!

IRMA- Bij jou of bij mij?... (Bezorgd) Fons, ik voel mij niet goed.

FONS- (Enthousiast) Kom dan maar gauw tussen de lakens! Wij gaan daar eens iets aan doen!

IRMA- Ik voel mij zo zenuwachtig, precies of ik mijn slaappil-ke niet heb ingenomen.

FONS- Heb jij het ingenomen?

IRMA- Ja. Ik ben nog speciaal gaan controleren .

FONS- Dan is alles in orde!

IRMA- Mijn hart slaat veel te rap.

FONS- Dat deed het vroeger ook al, als wij gelijk naar bed gingen . Kom maar gauw hier, dan zal ik eens voelen!

IRMA- Ik durf niet gaan liggen.

FONS- Daarvan word jij pertang rustiger... (Plagerig) Jij hebt weer te lelijk gedaan op de bruiloft!

IRMA- Ik moest toch een beetje meedoen. 't Was onze jongste kleinzoon. Ik heb niet meer gegeten dan anders.

FONS- Jij hebt je weer op stang laten jagen door die nieuwe vriendin van onze Johan!

IRMA- Dat is niet waar!

FONS- Ik heb mijn eigen ook de hele tijd zitten opfretten! Dat schepsel kan nu eens niks anders , dan anderen het bloed onder de nagels vandaan halen !

IRMA- (Niet overtuigd) Onze Johan is toch content met ha a r.

FONS- Ben jij daar wel zeker van?

IRMA- Voor haar heeft hij toch zijn vrouw en zijn kinderen laten zitten.

FONS- Een pure schande! Daarvan heeft hij ten andere allang spijt! Heb jij hem nog weten lachen , sinds hij bij dat venijn zit?

IRMA- Onze Johan is altijd nogal aan de serieuze kant geweest . Dat is normaal . Het leven is niet meer zo simpel als in onze tijd .

FONS- Vroeger was het leven ook niet simpel! Maar wij waren veel rapper content! Nu moeten ze een kast van een villa hebben schoon tegen een heuvel aan. Wij in onze tijd waren content met een werkmanshuizeke in een smal straatje.

IRMA- Wij wonen nu toch ook op een appartement .

FONS- Tegen mijn goes ting! Alleen maar omdat anderen vonden, dat ons huis bouwvallig was geworden! .

IRMA- Misschien was dat ook wel een beetje .

FONS - Heb jij d'r ooit een dak pan op je kop gekregen?

IRMA- Gelukkig niet!

FONS- En die muziek van tegenwoordig! Allee , neem nu dat gejeengel van die disco-bar vanavond! Iedereen heeft daar de hele tijd gezeten met zijn handen voor zijn oren! Zo'n muziek lieten de missionarissen vroeger horen, om te laten zien hoe achterlijk de negers waren! En nu maken wij haar zelf! Die diskjockey of hoe noemen ze zo 'n aap, stond daar iets mee te kwekken, dat hij zelf niet verstand! Wij in onze tijd gingen boven op een stoel staan, en wij zongen zelf een lieke! In 't Vlaams! Iedereen verstand dat, en vond dat schoon . Maar tegenwoordig! Op heel die bruiloft heeft er toch niemand een serie us woord kunnen zeggen van het laweit!

IRMA- Onze kleinzoon was toch content.

FONS- Dat zal wel! Die zat al te denken aan deze nacht! Alhoewel! Da's ook al niet meer lijk vroeger . Wij in onze tijd moesten wachten tot wij getrouwd waren. Maar de jeugd van tegenwoordig...!

IRMA- Had jij gewacht tot wij getrouwd waren?

FONS- Niet helemaal, maar toch een tijdje.

IRMA- Een paar weken?

FONS- Zeker een paar maanden! Wij vrijden toen veel langer dan nu. Op de duur moesten wij wel efkens over de schreef gaan.

IRMA- Onze pa zijn hooischelf had aantrek bij jou!

FONS- Bij jou ook! Dat was ten andere je pa zijn eigen schuld! Hij had er maar geen leer moeten bij zetten!

SLAAPKAMERGELUK 2

(Guy is blijkbaar ingeslapen, Hilda ligt wakker. Op de toren slaat de klok éénmaal. Er passeert een wagen, een van die rijdende disco-bars. Tot overmaat van ramp wordt hij opgehouden vlak onder het slaapkamerraam. Hij claxonneert luid.)

HILDA- (Opgewonden) Maak dat jij hier weg bent!

GUY- (Slaapdronken) Hè?

HILDA- Ik heb het tegen die hier buiten op straat! Zemoesten hem in de bak zetten!

GUY- (Geamuseerd) Is daar nog wel plaats? Daarstraks moeten ze er daar nog instoppen van jou.

(Langzaam rijdt de disco-bar verder .)

GUY- Ben jij nu content?

HILDA- Nu wel!

GUY- Slaap dan.

(Guy en Hilda nemen een slaaphouding aan. Meteen beginnen er buiten burens te ruziën .)

HILDA- (Opgewonden) Lap! Daar heb je het weer! Die Turken hier schuin tegenover hangen weer ineen!

GUY- Misschien zijn zij mekaar nieuwjaar aan het wensen.

HILDA- Dat is nu eens alle nachten hetzelfde! Dat ze die hier tussen de gewone mensen laten wonen, begrijp ik niet!

GUY- (Alsof hij het meent) Hilda, geen kwaad woord over vreemden mensen, of die van pater Leman laten je in de bak steken... als er nog plaats is. Als jij kwaad wil klappen, doe het dan van eigen volk.

HILDA- (Opgewonden) Dat is toch waar! Hier woont maar één Turks koppel, en die hebben meer lawaai dan de rest van de straat samen!

GUY- Zolang zij maar ondereen ruzie maken, moet jij je daar niet tussen steken. Dat is hun cultuur, wij verstaan dat niet.

(Geluid van brekend vaatwerk)

HILDA- (Wat schamper) Is dat ook hun cultuur?

GUY- (Droogweg) Neen, dat zijn hun jatten en teljoren.

HILDA- Zij doet nog erger, of hij haar aan het kapotmaken is!

GUY- (Droogweg) Misschien is dat ook zo.

HILDA- (Wat bezorgd) Ga eens zien, Guy.

GUY- Hilda, ik bemoei mij niet met andermans zaken! Hij doet met zijn vrouw, wat hij wil!

(Het geruzie verstomt.)

GUY- Voilà, 't is al opgelost!

(Nog even een sc her pe vrouwengil)

GUY- Of toch bijna!

(Een ogenblik is het stil. Guy en Hilda nemen een slaaphouding aan. Meteen begint er een vliegtuig te ronken.)

HILDA- Een vliegtuig! Wat komt dat hier doen?

GUY- Misschien heeft het iets aan de hand, en zoekt het dringend een vliegveld.

HILDA- Het blijft hier maar rondcirkelen!

GUY- Van eigen!

HILDA- Veronderstel eens , dat zo een hier op de stad valt!

GUY- Dan geraakte jij eindelijk in slaap.. voo rgo ed.

HILD A- (Ongerust) Hoor jij niets aan die motor?

GUY- Af en toe pruttelt hij wat, maar voor de rest...•

HILDA- 's Nachts mogen ze zoiets niet toelaten!

GUY- Als je die overdag op je kop krijgt, ben je ook dood.

HILDA- (Opgewonden) Met jou valt er niet te praten!

GUY- Is 't niet waar soms?

(Weer proberen beiden een slaaphouding aan te nemen. Geluid va n water, dat door een afvoerpijp naar beneden loopt.)

HILDA- Wat is dat?

GUY- Brigitte van hierboven , die haar bad laat leeglopen.

HILDA- Waarom?

GUY- Omdat zij zich heeft gewassen.

HILDA- (Ongelovig) Midden in de nacht?

GUY- Haar vrijer was op bezoek. 't Is een para. Waarschijn-

lijk hebben zij grote manoeuvres gehouden. Jij waste je vroeger toch ook.

HILDA- Wanneer?

GUY- Als wij eens de kat bij het spek hadden gezet... heel lang geleden.

HILDA- (Kregel) Onnozelaar!

GUY- (Geamuseerd) Zo onnozel vond ik dat niet, ik deed het graag . Waarom zijn wij daar eigenlijk mee opgehouden?

HILDA- Jij was te lui geworden , om nog eens over de brug te komen.

GUY- (Verwonderd) Ik?... Dat kan. Als metser heb ik nogal eens zware dagen.

INTENSIEVE 2

JOHAN- Marijke, ik hou van jout

MARIJKE- Zet eens een andere plaat op! Al anderhalve maand hoor ik niets anders .

JOHAN- Ik meen het!

MARIJKE- Aan hoeveel vrouwen heb jij dit al verteld?

JOHAN- Dat is voorbij!

MARIJKE- Voor jou misschien! Niet voor hen! Die paar weken dat jij daar op onze afdeling lag, was het een echte bedevaart! Jonge vrouwen, allemaal om ter moois t.

JOHAN- Jij denkt toch niet, dat die allemaal met mij te doen hebben gehad?

MARIJKE- Naar ik hier en daar verneem, zou dit best wel eens kunnen.

JOHAN- Stuk voor stuk zijn het kennissen uit de zaak van mijn vader.

MARIJKE- Dan was dat prachtige bloemstuk met die orchideeën ook van de zaak van je vader?

JOHAN- Dat was van Anne-Marie, de jongste dochter van een ingenieur van bij ons. Zij was gestuurd door haar vader .

MARIJKE- Hij had het te druk, om zelf te komen?

JOHAN- Hij stuurt haar voortdurend achter mij aan. Zij is te stom, om haar mond open te doen .

MARIJKE- Misschien gebruikt zij die mond liever voor wat anders?

JOHAN- Daar heb ik dan tot nog toe niet veel van gemerkt.

MARIJKE- Die met die lamswollen pull was spraakzamer.

JOHAN- Lamswollen pull?

MARIJKE- Met borduursel en zijden stukjes stof erin.

JOHAN- Ik weet niet, wie jij bedoelt.

MARIJKE- De eerste dag droeg zij een heel kort, zwart rokje met zwarte kousen eronder.

JOHAN- Die een paar keer is langsgekomen?

MARIJKE- Een paar keer per dag!

- JOHAN- Dat is Lucy. Zij studeert voor doctores in de rechten.
- MARIJKE- Zij zag er speciaal uit.
- JOHAN- Zij is gestuurd door "mijn" vader.
- MARIJKE- Om te trachten, een einde te maken aan het erg losbandige leven van zijn zoon?
- JOHAN- Ik denk eerder, dat hij speculeert op een gratis advocate voor de firma.
- MARIJKE- Door wie was Christel gestuurd?
- JOHAN- Zij kent mij nog van de universiteit.
- MARIJKE- Jullie hebben daar dezelfde matras warm gehouden?
- JOHAN- Waarom?
- MARIJKE- Zij kwam altijd naast jou zitten op bed.
- JOHAN- Laten wij eerlijk toegeven, dat ik haar van dichtbij heb gekend.
- MARIJKE- Hier twijfelde ik niet aan.
- JOHAN- Ik had haar in geen jaren meer gezien.
- MARIJKE- (Wat ironisch) Waarschijnlijk heeft zij dan je ongeval vernomen uit de krant?
- JOHAN- Wat dacht jij, toen ze mij de intensieve binnenbrachten?
- MARIJKE- Ik was er niet. Toen ik je voor het eerst te zien kreeg, was JIJ al wat opgekalefaterd. Volgens dokter Swillen is het een mirakel, dat jij er doorheen bent gesparteld.
- JOHAN- Toen ik jou had gezien, wist ik waarvoor ik op mijn tanden moest bijten.
- MARIJKE- (Wat ironisch) Voor dat negerinnetje?
- JOHAN- Het is een mulattin.
- MARIJKE- De nacht van het ongeval kwam jij toch van haar?
- JOHAN- Van de "Las Vegas". Zij runt die zaak.
- MARIJKE- Zij voelde zich schuldig aan jouw ongeval?
- JOHAN- Ik had niet gedronken die nacht.
- MARIJKE- (Ironisch) Ik heb ervan gehoord!
- JOHAN- Toch niet meer dan anders.
- MARIJKE- Je Porsche heb ik in de kranten zien staan. Hoe ben

jij daar nog levend uit geraakt?

JOHAN- Dat vraag jij best aan de brandweer.

MARIJKE- Er hing niet veel auto meer rond die boom. Wie heeft jou nu naar hier gebracht?

JOHAN- Ik ben zelf gekomen.. met mijn nieuwe porsche.

MARIJKE- Kan dit al met zo'n benen?

JOHAN- Toch om naar jou te komen, Marijke, ik moet met je praten. Geen ogenblik kan ik je nog missen.

MARIJKE- Jij bent niet de eerste patiënt, die mij dit zegt.

JOHAN- Maar wel de eerste die het meent!

MARIJKE- Wij zwijgen erover. Ik wil gaan slapen, morgen ben ik weer van dienst.

JOHAN- Pas tegen de avond.

MARIJKE- Tussendoor moet ik voor het eten zorgen.

JOHAN- Ik kan je daarbij helpen. Jij gaat ervan verwonderd staan, wat iemand op krukken nog allemaal kan.

GERMAIN 4

(Germain zit nog altijd op het deksel van het toilet .)

GERMAIN- Imelda heeft niet meer gebeld het laatste uur. Ongetwijfeld is zij haar tweeloop aan het laden. (Plots) Zij zal toch niet mee zijn met iemand anders? Had ik maar afgesproken bij haar thuis . Nu heeft zij de hele tijd staan kou lijden bij die telefoonsel . Ik kan het ook niet helpen, ik was van goede wil. Ik kan die deur hier ook niet forceren.

(Hij haalt een brief uit zijn binnenzak.)

GERMAIN- Ik wou haar die brief van gisteren kwalijk nemen. Hierover zal ik nu maar best zwijgen.

(Hij leest haar brief, met de nodige commentaar.)

GERMAIN- "Germain,"

Korter kon het nog moeilijk.

"Ik zal er zijn op oudejaarsavond. Om acht uur stipt sta ik bij die telefoonsel . Ik reken erop, dat jij er bent! En goed op tijd deze keer!"

Zij is zelf altijd de laatste!

"Voor jou heb ik mijn man aan de deur gezet!"

Hij is er zelf vandoor gegaan, met een die bijna twintig jaar jonger is dan hij!

"Ik laat mij door jou geen tweede keer voor de gek houden! Als jij er weer niet bent, sta ik niet meer in voor de gevolgen.

Groetjes,
en ondanks alles een kus ,

Imelda."

Ik zal maar zorgen, dat ik uit haar visier blijf! Intussen kan ik al beginnen aan mijn grafschrift.

(Hij scheurt een blaadje van het toiletpapier, legt het op zijn knie, likt even aan de punt van het potloodje, en begint diep na te denken.)

Germain- ...• Grafschrift!

V I J F D E T A F E R E E L

FRANCOIS 5

MIEKE- Ja, François , ik begrijp je nog altijd niet. Hier laat je een sappige, blozende appel achter, om ginds te gaan bijten in een verdroogde, zure pruim. Heb jij haar al eens goed bekeken? Ben jij er al eens mogen aankomen? Jij verschoot nogal zeker, toen jij haar naakt zag? Ik heb je vooraf verwittigd, dat het daarginds niet vet ging zij n. Ik heb je gevraagd hier te blijven. Nu mij toch niemand kan horen, durf ik het gerust bekennen. Ik heb je gesmeekt! Ik heb gejangt! Toch ben jij vertrokken ... naar haar... voorgoed. Mij heb jij hier alleen achtergelaten. De vrouw die tien jaar lang dag na dag voor jou haar best heeft gedaan .

(Zij wil bijschenken, maar merkt dat de fles leeg is.)

MIEKE- Leeg? Waar is hij naartoe, mijn "C6tes du Ventoux"? Ik heb nog maar één fles leeg, en ik be gin al te rijmen. Ja, fles, nu ben jij even leeg als ik. Ik heb compassie met jou, ik ga je niet weggooien. Ik ga je mooi rood schilderen, en ik zet je hier op de kast... als versiering. En met mij? Wat ga ik met mijzelf doen? Zo slecht zie ik er toch niet uit. Vergeleken bij die overjaarse kleuterjuf kan ik nog best meedoen aan de volgende miss-univers verkiezing. Mijn accenten doen het nog allemaal.

(Onhandig pakt zij naar het kaas plateau .)

MIEKE- Mijn laatste blokje kaas. Jij moet hier ook niet alleen blijven liggen. Alleen achterblijven , daar is helemaal geen aardigheid aan.

(Zij houdt het lege plateau nu ondersteboven.)

MIEKE- Alles even leeg vandaag. Als ik nu eens naar het oudejaarsavondbal ging hier beneden? Nog eens mijn beste beentje voorzetten! En ik heb er twee goeie! Het is een hele tijd geleden, dat ik mijn charmes nog eens heb moeten aanwenden. Bij mijn weten zit er nog nergens sleet op... En dan straks een andere vent mee naar huis brengen? Ik heb toch nog een hors-d'oeuvre in de frigo staan.

(Moeizaam probeert zij recht te staan. Bijna verliest zij het evenwicht.)

MIEKE- Oei, oei! Bijna viel ik van mijn stelten!

(Onzeker probeert zij de tafel los te laten . Even praat zij tegen de tafel.)

MIEKE- Niet bougeren, staan blijven! Zal 't gaan alleen? Ik heb een ferm stuk in mijn voeten! Eens zien, of ik mijn bed nog vind.

(Meteen erg wankele stap begeeft zij zich richting slaapkamer.)

JONG GELEERD 2

FONS- Herinner jij je nog, dat ik jou op onze trouwdag de slaapkamer binnendroeg?

IRMA- "Ik" herinner mij dat nog, maar jij niet meer! Daarvoor had jij die avond veel te veel op.

FONS- Alleen maar wat fluitjesbier! Ik was zo nuchter als een pasgeboren kalf.

IRMA- Jij zong gedurig aan van "Te Lourd' op de bergen"!

FONS- (Geamuseerd) Van zottigheid, niet van zattigheid!

IRMA- Bij iedere "Ave" stak jij mij in de hoogte!

FONS- Zie jij wel, dat ik niet zat was! (Geamuseerd) Kom maar gauw tussen de lakens, dan zal ik dat lieke nog eens zingen!

IRMA- Het is allang uit de mode, ... net als wij.

FONS- Lijk jij is er nog altijd geen tweede. Ik begrijp niet hoe het mogelijk is, dat wij vier jaar hebben moeten wachten op onze eerste kleine!

IRMA- Wij hadden toen nog geen ondervinding .

FONS- (Protesterend) Geen ondervinding? En al onze bezoeken aan die hooischelf dan? Wij waren gewoon van nog juist op tijd terug te trekken, dat was de reden! Wij dachten, dat dit zo moest!

IRMA- Dat herinner ik mij niet meer.

FONS- Ik nog wel! Of het gisteren was!

IRMA- Hoe zijn wij dan toch aan onze kinderen geraakt?

FONS- Dat kwam door onze pastoor!

IRMA- Is die jou komen helpen?

FONS- Herinner jij je dat niet meer? Op een avond kregen wij hier nog laat het bezoek van onze pastoor .

IRMA- Was die niet op ronde voor de Sint Pieterspenning?

FONS- In ieder geval voor geld, want anders zagen wij hem niet! Op een gegeven moment krijgt hij mij nogal scheef in het oog. "Awel, Fons," zegt hij, "zie jij je Irma niet graag?" Ik zeg: "Jawel, mijnheer pastoor, heel graag!" "Dat kan niet," zegt hij, "want jij hebt je devoties nog niet gedaan." Toen hij de deur uit was met een deel van ons spaargeld en met onze schoonste oogstappelen, hebben wij

samen lang zitten nadenken over die "devoties". Zolang, dat wij negen maanden later onze Johan hebben gekregen.

IRMA- De pastoor is mij toen nog komen feliciteren!

FONS- Ja! En een paar jaar later was hij hier weer met zijn geldbeurzeke en met zijn "devoties"!

IRMA- Negen maanden later is dan onze Betty geboren.

FONS- Vier keer heeft die pastoor ons dat gelapt! Wij hebben er vier kinderen aan overgehouden!

IRMA- Tegenwoordig zie je nergens nog een pastoor.

FONS- Da's de reden, waarom het geboortecijfer zo laag ligt!

IRMA- Mij interesseert het niet meer.

FONS- Wij hebben onze "devoties" gedaan! Dat nu de anderen maar eens een inspanningske leveren!... Al ben ik d'r toch altijd graag bij geweest!

IRMA- Heb jij gehoord, dat onze kinderen aan tafel bezig waren over onze diamanten bruiloft?

FONS- Met een half oor.

IRMA- Wat gaan wij daarmee doen? Jij bent daar niet zo erg voor, hè?

FONS- Nooit geweest! Ik word het liefst met rust gelaten .

IRMA- Ik ook, maar... ter wille van de kinderen!

FONS- Vragen die daar wel echt naar?

IRMA- Die indruk geven ze toch... Met een diamantenbruiloft brengen wij de hele familie nog eens bijeen.

FONS- (Relativerend) Zij die nog te been zijn!

IRMA- Misschien is dit onze allerlaatste kans, om samen nog eens iets te vieren.

FONS- (Plagerig) Jij bent toch niet van plan, mij in de steek te laten? Jij hebt toch nog niemand anders op het oog?

IRMA- Wie zou er zo'n oud geval als mij nog willen?

FONS- (Plagerig) Dat weet je nooit! Tegenwoordig lopen ervelen met slechte ogen!... Ik hier alleen achterblijven? En dan hertrouwen ... met zo'n specie van die vriendin van onze Johan!

IRMA- Dan moest jij weer iedere avond je voeten wassen.

FONS- En in huis mijn schoenen uitdoen! Ik zal toch maar bij jou blij ven . Maar kom dan in bed!

SLAAPKAMERGELUK 3

(Guy slaapt, Hilda ligt op haar rug.)

HILDA- Eindelijk wat rustiger!

(Meteen begint Guy te snurk en. Aanvankelijk gebeurt dit eerder traag en vervelend.)

HILDA- (Opgewonden) Ga jij nu beginnen?

(Guy snurkt gewoon verder.)

HILDA- Hou je mond toe!...• Guy!

(Zonder wakker te worden houdt Guy even op met snurken. Zodra Hilda zich op haar zij heeft gedraaid, begint Guy opnieuw te snurken. Hilda gooit zich op haar rug.)

HILDA- (Opgewonden) Doe jij dit om mij te treiteren?

(Zijn gesnurk wordt luider.)

HILDA- (Kwaad) Guy?

(Meteen houdt hij op, zonder evenwel wakker te worden .)

HILDA- Ik heb je nog gezegd, dat jij wat minder koffie moest drinken vanavond! Vandaar dat gesnurk!... Je mond staat open!...•• Guy?

GUY- (Slaapdronken) Hè?

HILDA- Hou je mond toe!

GUY- (Slaapdronken) Hou jij de jouwe dan ook toe!

(Hilda gaat op haar zij **liggen**, klaar om te slapen. Opnieuw begint Guy te snurken.)

HILDA- (Kwaad) Verdomme!

(Hilda gaat recht zitten .)

HILDA- (Kwaad) Guy?

(Het snurken houdt aan.)

HILDA- Ik knijp je neus toe!... Ik doe het!

(Meteen knijpt zij zijn neus dicht. In plaats van op te houden, snurkt Guy nog luider.)

HILDA- (Wanhopig) Guy?

(Hilda draait Guy op zijn rug. Zij begint hem te sc hudden.)

HILDA- (Luid) Guy?

(Het gesnurk vermindert er niet op. Hilda trekt Guy recht. Hij zit nu op bed, maar blijft verder snurken. Wanhopig laat Hilda Guy los. Deze helt wat voorover, maar blijft snurk en.)

HILDA- (Wanhopig) Wat moet ik hiermee aanvangen? Als 'teen radio was, kon ik de stekker uittrekken.. (Opgewonden) Ben jij van plan, mij nog lang voor de gek te houden?

(Hilda schudt Guy.)

HILDA- Guy?

(Kwaad duwt zij hem omver, zodat hij weer op zijn rug ligt. Hij snurkt.)

HILDA- Ik bel de politie!

(Guy snurkt.)

HILDA- Wacht maar, kadee!

(Hilda springt uit bed. Resoluut verlaat zij de kamer . Meteen keert zij terug met een glas vol water.)

HILDA- Ik zal je eens leren!

(Meteen laat zij het water in het gezicht van Guy lopen. Deze schrikt meteen wakker.)

GUY- Het regent hier binnen!

HILDA- De bui is over!

GUY- Heb jij het horen donderen?

HILDA- Alleen maar rommelen! Het hing wel dichtbij!

GUY- Ik was juist aan het dromen, dat Wendy van Wanten hier de slaapkamer binnenkwam.

HILDA- Dan heeft het juist op tijd geregend!

GUY- Zij fl uisterde : "Laurent?... Laurent?" Ik heet pertang Guy.

(Even liggen zij naast elkaar op de rug. Dan draait Guy zich naar Hilda.)

GUY- (Lichtjes geamuseerd) Nu wij toch allebei wakker zijn..

(Guy neemt Hilda in zijn armen.)

GUY- Willen wij nog eens... lijk vroeger...

(Meteen rukt Hilda zich los.)

HILDA- (Opgewonden) Dan heb ik nog liever, dat jij snurkt!

(Meteen draait Hilda Guy de rug toe.)

GUY- (Ietwat ontgoocheld) Nu meende ik haar al eens een plezier te doen!

INTENSIEVE 3

- JOHAN- Geloof mij, Marijke! Nooit ga jij er spijt van krijgen!
- MARIJKE- Laat mijn arm los!
- JOHAN- Antwoord mij dan eerst!
- MARIJKE- (Lastig) Jij kent mijn antwoord! Ik heb niets tegen jou, maar "ik" ben anders! Ik wil, dat mijn leven een zin heeft!
- JOHAN- Als jij wil werken, doe het dan bij ons op de administratie. Mijn vader bezorgt jou een van de belangrijkste jobs.
- MARIJKE - Laat mijn arm los, jij doet mij pijn!
- (Hij aarzelt.)
- MARIJKE- Zie jij mij liever kwaad?
- (Hij laat nu haar pols los.)
- JOHAN- Pas sinds ik jou heb leren kennen, weet ik wat liefde is.
- MARIJKE- Ik krijg sterk de indruk , dat er bij jou met dat accident iets is losgeraakt.
- JOHAN- (Ongelovig) Wil jij je verdere leven voortdoen, zoals jij nu bezig bent?
- MARIJKE- Waarom niet?
- JOHAN- Meid voor alle werk spelen? Springen voor jan en alleman?
- MARIJKE- (Verbeterd) Zieken verzorgen!
- JOHAN- Braaksel opkuisen? Nachtpotten leeggieten?
- MARIJKE- Roekeloze dronkaards die tegen een boom knallen verzorgen en weer op de been helpen!
- JOHAN- Ooit ga jij kinderen hebben.
- MARIJKE- Dat hoop ik.
- JOHAN- Voor hen wil jij toch het beste?
- MARIJKE- Voor hen zal ik doen, wat ik kan.
- JOHAN- Bij mij zullen zij nooit iets te kort komen.
- MARIJKE- Als JIJ echt respect hebt voor mij , laat mij dan met rust. Voor mij is het alles behalve prettig, jou voort-

durend te moeten afwijzen. Bovendien maak jij mij met de dag zenuwachtiger.

(Hij haalt een cadeautje uit zijn zak.)

JOHAN- Neem aan! Ik kocht het voor jou.

MARIJKE- Waarom?

JOHAN- Omdat ik van je hou!

MARIJKE- Ik wil het niet!

JOHAN- Beschouw het dan als dank, voor hetgeen jij voor mij hebt gedaan.

MARIJKE- Hiervoor word ik wel vergoed.

JOHAN- Ik wil er iets van mij persoonlijk aan toevoegen.

MARIJKE - Neen!

JOHAN- Kijk dan ten minste wat erin zit!

MARIJKE- Laat mij met rust!

JOHAN- Mag ik dan morgen terugkomen?

MARIJKE- (Lastig)Waarom?

JOHAN- Ik kan jou niet meer missen!

MARIJKE- Laat mij los, het heeft geen zin!

JOHAN- Ik wil jou gelukkig maken, geloof mij!

MARIJKE- Ga weg!

JOHAN- Als jij mij in de steek laat, rijd ik mij opnieuw te pletter!

MARIJKE- Dat moet jij weten! Dan zal ik mij eindelijk weer op mijn gemak voelen!

JOHAN- Hoe laat mag ik morgen langskomen?

MARIJKE - Alsjeblieft! Ik word horendol!

JOHAN- Morgen zie jij mij terug . Slaapzacht.

(Nog even verwacht hij een antwoord. Dan vertrekt hij. Marijke sluit de deur. Vermoeid laat zij zich ruggelings tegen de deur zakken. Zij veegt het haar uit haar gezicht. Zij vermant zich . Zij gaat richting telefoon, aarzelt even, maar neemt dan toch de hoorn op. Zij tikt een nummer.)

MARIJKE- (In hoorn) Ma? Marijke hier . Ik dacht wel, dat jūlie nog aan het vieren waren. Hoe is het met Jenteke? Slaapt hij? Als hij morgenvroeg wakker wordt, zeg hem dan dat zijn mama langskomt met een cadeautje ••• Ja, ik ben hier alleen. Zelfs met nieuwjaar laat Dirk niet meer van zich horen... Och ma, jij begrijpt mij niet. Al heeft Dirk mij op een schandelijke manier bedrogen en in de steek gel aten , ik kan niet zonder hem. Als het moet, blijf ik mijn leven lang op hem wachten. Al vervloek ik soms de dag dat hij met zijn zatte kop tegen een boom reed, en ze hem bij ons op de intensieve binnenbrachten .

IRMA- Wat denk jij over onze diamanten bruiloft?

FONS- Heel die tamtam heb ik liever niet, maar ik laat het aan jou over .

IRMA- Misschien gaan ze het ons anders kwalijk nemen. Voor die weinige jaren dat wij hier nog rondlopen , zie ik liefst geen zure gezichten in onze familie .

FONS- Als die diamanten bruiloft er komt, draag ik jou die avond nog eens de trap op! En hier de slaapkamer binnen!

IRMA- (Lichtjes geamuseerd) En jij zingt opnieuw "Te Lourd' op de bergen"?

FONS- (Geamuseerd) Ja, maar deze keer met iets minder "Ave"s ". En nadien hier in bed doen wij nog eens hetzelfde als zestig jaar geleden!

IRMA- Hiervan herinner ik mij niet meer zo veel .

FONS- Dan zal ik jouw geheugen wel eens opfrissen! Moeten wij dat vooraf niet eens repeteren?

IRMA- Repeteren? Dat hebben wij toen toch ook niet gedaan!

FONS- En op die hooischelf dan? Als je pa ons toen niet had betrapt, waren wij misschien nog altijd aan het repeteren.

IRMA- (Geamuseerd) Zestig jaar lang?

FONS- En waarom niet? Het is niet omdat ze ons op het werk met pensioen hebben gestuurd, dat wij al onze activiteiten moeten stopzetten!

IRMA- Ons bed zullen wij nog maar alleen gebruiken om te slapen. Die "activiteiten" waar jij het over hebt, gaan wij overlaten aan jonge mensen!

FONS- Lijk die nieuwe vriendin van onze Johan zeker? Ik durf wedden, dat hij er nog geen enkele keer is mogen aankomen!

IRMA- (Ongelovig) Allee, Fons!

FONS- (Vol overtuiging) Irma, daar wed ik mijn laatste cent op! Dat is geen vrouw, maar een serpent!

IRMA- Hoe lang zouden wij nog mogen samenblijven, Fons?

FONS- Dat weet ik niet. En maar goed ook! Anders zaten wij hier gedurig af te tellen, lijk vroeger bij de troep!

IRMA- Vind jij ook, dat het allemaal zo rap is gegaan?

FONS- Een mensenleven is zo voorbij! Een scheet in een fles! En zeggen, dat sommigen hun eigen zo druk kunnen maken!

IRMA- Ben jij ook ongerust, voor wat er nog moet komen?

FONS- Waarom wel?

IRMA- Wij zijn allebei tachtig, veel goeds is er niet meer achter. Alleen nog ziek worden... endoodgaan.

FONS- Waar jij nog aan denkt! Wij moeten eerst nog repeteren voor die diamanten huwelijksnacht!

IRMA- Wie van ons getweeën zal er het eerst moeten vertrekken?

FONS- Jij natuurlijk! Jij maakt je veel te nerveus!

IRMA- Hoe ga jij dan alleen je plan trekken?

FONS- Dat zien wij dan wel!

IRMA- Wie van ons alleen achterblijft, wordt een grote sukkelaar.

FONS- Weet jij niks plezanter, om over te praten? Als een van ons getweeën doodgaat, zet de andere een annonceke in de gazet, en de zaak is opgelost! De halve stad komt daar op af!

IRMA- Ik ben bang, om alleen achter te blijven. Soms zit ik hierover te prakkizeren.

(Meteen stapt Fons uit bed. Hij gaat tot bij Irma.)

FONS- Jij met je propere voeten en met je zwarte gedachten! Geen van ons getweeën blijft alleen achter. Wij vertrekken samen... Maar dat duurt nog wel een tijdje! Nu ga jij met mij mee naar bed!

IRMA- Ik ben zo nerveus.

FONS- Dat betert wel, als jij warm in mijn schoot ligt!

(Fons neemt Irma mee naar het bed.)

FONS- Vooruit met de geit!

(Hij helpt Irma in bed.)

FONS- Zo zie! En nu gaan wij samen eens repeteren!

(Fons wil Irma in zijn armen nemen.)

IRMA- Voorzichtig, Fons!

FONS- (Geamuseerd) Op momenten als dit, was het bij jou altijd: "Vorzichtig, Fons!"

IRMA- Mijn hart slaat echt raar!

FONS- Dat is maar een gedachte!

IRMA- Ik heb zo het gevoel, dat ik morgenvroeg best de dokter eens laat langskomen .

FONS- Ik zal zelf wel eens voelen, wat jij mankeert! Maar eerst ga ik de draperieën dichttrekken! Hier tegenover wonen een paar jonge koppeltjes. Als die ons bezig zien, denken zij dat zij hetzelfde moeten beginnen! Daar komen dan vonden van! En dat wil ik niet op mijn geweten hebben!

GERMAIN 5

(Germain zit op het deksel van de wc. Hij leest zijn grafschriften. Ieder blaadje bevat er maar één.)

GERMAIN- "Hier ligt Germain Vanderhaegen,
veel lood kon hij niet verdragen.
Imelda die hem niet begreep,
bracht hem met één schot om zeep."

"Zij heeft mijn kaarsje uitgedaan,
toen ik haar alweer liet staan."

"Bij 't ingaan van het nieuwe jaar
was ik de sigaar."

"Voor vrouwen had hij een zwak.
Hij stierf op zijn gemak."
(Meteen beziet hij de wc-pot.)

"Imelda en Micheline,
ik lig hier onderin. "

"Hier ligt Germain.
Zijn vrouw is... (bedenkelijk gezicht) blain."

"Nu is hij in de zevende hemel.
Hij was pertang een grote kemel."

"Toen de deur zat in het slot,
ging hij op de pot."

"Treur niet om mij,
doe lijk Micheline, wees blij."

"Bavo kneep de katjes in het donker,
Germain kneep ze in hun... "
Neen, dit rijmt niet.

(Germain staat op, hij opent het wc-deksel en laat de
papiertjes in de pot vallen. Hij doet het deksel weer
dicht, en spoelt de wc door .)